

[Sri P. G. Manickam]

[6th May 1957]

கட்சிக்கும் அவர்களுடைய எண்ணிக்கைக்கு தகுந்தபடி பேசுவதற்கு நேரம் ஒதுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இந்த சபையில் நாலில் மூன்று பகுதியாக இருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு அதே விதிகாச் சாரப்படி நாலில் மூன்று பங்கு நேரத்தை காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களுக்கு பேசுவதற்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்பது பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷனு அல்லது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM : பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன்.

MR. SPEAKER : ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் பேசுவதற்குள்ள நேரத்தை தீர்மானிக்க வேண்டிய பொறுப்பு சபாநாயகருக்கு இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தை நீங்கள் எனக்கு அளித்திருக்கிறீர்கள். ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் பேசுவதற்கு நேரம் கொடுக்கப் பட வேண்டியது சபாநாயகருடைய கடமை. ஒரு கட்சிக்கு அதிகமான நேரமும் இன்னொரு கட்சிக்கு குறைவான நேரமும் ஒதுக்க வேண்டும் என்பது எனது விருப்பமல்ல. எல்லா கட்சிக்காரர்களுக்கும் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் என் விருப்பம். அவ்விதம்தான் நான் பேசுவதற்கு உரிமையும் கொடுத்து வருகிறேன். இதுதான் பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷனுக்குள்ள பதில். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று கேட்டால் வேறு பதில் சொல்லுகிறேன்.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

11-10
a.m.

SRI A. S. SAHAJANANDA : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சட்ட சபையை மவுண்டு ரோடு “கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டேட்டிலிருந்து” இங்கு மாற்றியிருப்பது எல்லோருக்கும் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. மவுண்டு ரோடில் சட்டசபை இருந்தபொழுது அங்கத்தினர்களுக்கும் பொது ஜனங்களுக்கும் சௌகரியமாக இருந்தது. அங்கே அநேக வசதிகள் இருந்தன. இங்கே அப்படியில்லை. இங்கு சபை முடிந்ததும் சாப்பாடு கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நான் இரண்டு, மூன்று நாட்களாக சாப்பிடவே முடியவில்லை. இங்கு சாப்பாடு ஹோட்டலே கிடை யாது. சபை முடிந்ததும் சாப்பாடுக்கு ரொம்பவும் திண்டாட்டமாக இருக் கிறது. மவுண்ட்ரோடில் பொதுமக்கள் காலரியில் சௌகரியமாக உட்கார் ந்து சபையின் நடவடிக்கைகளை கவனிப்பதற்கு இட வசதி இருந்தது. மற்ற சமயங்களில் வெளியில் மாதது நிழலில் தங்கியிருப்பதற்கும் சௌகரிய மாக இரந்தது. இவ்விடத்தில் பொது மக்கள் பார்க்க வாங்குவதற்கு வெளியே வெயிலில் ‘கியூ’ வரிசையில் நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. பொது ஜனங்களுக்கு தங்குவதற்கு இடமில்லை. இங்கே மெம்பர்களுக்கும் தங்குவதற்கு சௌகரியமான இடம் கிடையாது. அங்கே லைப்ரரி முதலான பல இடங்கள் வசதியாக இருந்தன. ஆகையால் சபையை இங்கே மாற்றியது ரொம்பவும் சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

நான் 32 வருஷகாலமாக இந்தச் சபையின் அங்கத்தினராக இருக்கிறேன். ஏற்கனவே இங்கு சபை இருந்தபொழுது கவர்னர் அவர்கள் சபைக்கு சுற்றிவராமல் நேராக முன் பக்கமாக வருவார்கள். அதை மாற்றியதும் ஒரு ஜோஷ்யர், சபை இங்கே நிலைக்காது என்று சொன்னார். சபை பிறகு **Commander-in-Chief** ரோடில் கூடியது. பிறகு “செனட் ஹவுஸில்” சபை கூட்டங்கள் நடந்தன. போன் வருஷம் மவுண்ட்ரோடில் சட்ட சபைக்கு கவர்னர் பின்புறமாக அழைத்து வரப்பட்டார். அப்பொழுதே அந்த சபைக்கு அழிவு காலம் வந்துவிட்டது என்று நினைத்தேன். இப்பொழுதும் கவர்னர் பக்கவாட்டில் சுற்றி அழைத்துவரப்பட்டார். சபையை இங்கு மாற்றுவதற்கு முன்னால் அங்கத்தினர்களின் சௌகரியத்தையும் பொது மக்களின் சௌகரியத்தையும் கவனிக்கவேண்டும். மந்திரிகளுக்கு கார், டெலிபோன் முதலிய எல்லா வசதிகளும் இருக்கின்றன. ஆபீஸர் களுக்கும் எல்லா வசதிகளும் இருக்கின்றன. அம்மாதிரி ஒரு வசதியும்

6th May 1957]

[Sri A. S. Sahajananda]

இல்லாத மெம்பர்களின் செளகரியத்தை கவனிக்கவேண்டாமா? எவ்வளவு பணம் செலவுபடுத்தி கஷ்டப்பட்டு சட்ட சபையின் அங்கத்தினர்களாக வந்திருக்கிறோம்? அப்படி வந்திருக்கும் மெம்பர்களுக்கே சாப்பாட்டு வசதியும் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ள வசதியும் செய்யப்படாமல் இருந்தால், சர்க்கார் நாட்டுக்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் என்ன செளகரியம் செய்து கொடுக்கப் போகிறார்கள்? இப்படிச் செய்வதற்கு முன் பொதுமக்களையும் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களையும் மற்றவர்களையும் கலந்து ஆலோசித்திருக்க வேண்டும். இப்பொழுதுகூட இது விஷயமாக சபையில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தால் நான் சொல்லுவது உண்மை என்பது புரியும். ஆகவே இந்த சபையை இந்த இடத்திலிருந்து மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வி விஷயமாக ஹரிஜனங்கள் படிப்பு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் பலவிதமான சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக கவர்னர் அவர்கள் தன் உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அனுபவத்தில் பார்க்கப் போனால் இந்த ராஜ்யம் முழுவதற்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு நந்ததூர் ஹைஸ்கூல் ஒன்று தான் இருக்கிறது. இந்தப் பள்ளியில் படித்த மாணவர்கள் பலர் உயர்ந்த அந்தஸ்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். அங்கு படித்த மாணவர்கள் 4 பேர்கள், அதாவது ஸ்ரீ வேதைய்யன், ஸ்ரீ மதி பொன்னம்மாள், ஸ்ரீ ஜெயராஜ், ஸ்ரீ கே. பி. எஸ். மணி இப்பொழுது இந்த சபையின் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். நந்ததூர் பள்ளிக்கூடம் நல்ல வேலை செய்துகொண்டு வருகிறது. இந்தப் பள்ளிக்கு 32 வருஷங்களுக்கு முன் அஸ்திவார்க்கல் நாட்டப்பட்டும், இன்று வரை கட்டிடம் பூர்த்தியாகவில்லை. அதற்குக் காரணம் இன்ஜினியரிங் இலாகா, கலெக்டர் இலாகா செய்யும் ஜாதிக் கொடுமை தான். இதனால் 32 வருஷங்கள் ஆகியும் இந்த ஹரிஜன பள்ளிக்கூடத்திற்கு கட்டிடம் கட்டுவதற்கு இன்னும் தாமதமாகிறது. சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பள்ளிக்கூடத்து எல்லையில் உள்ள சிப்பந்திகளின் குடிசைகளை அகற்றும்படி அதிகாரிகள் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் நியாயக்குறைவு.

60-40 வாரம் அமுலில் வந்தும் கூட, சில இடங்களில்தான் இது அனுபவத்தில் நடக்கிறது. சட்டப்படி நடக்காதவர்களை தண்டிக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இது விஷயமாக தாசில்தார்கள், பெட்டி கலெக்டர்கள், மற்றும் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் தீவிரமாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்களின் பேருரையிலே பல நல்ல அம்சங்கள் கண்டுள்ளபடியால் அதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். பலர் பல விதமாக பேசினார்கள். முன்பு பேசிய சிலர், காந்திய வழியில் வந்தவர்கள். ஆளும் கட்சியினர்கள் தேர்தல் சம்பந்தமாக தங்கள் நெஞ்சில் கையை வைத்துக்கொண்டு ஆத்மசோதனை செய்து பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படி ஆத்ம சோதனை செய்துகொண்டு பார்ப்பவர்கள் எல்லோரும் மகாத்மாவாக ஆக முடியும் என்பது என் நம்பிக்கை. ஆனால் அம்மாதிரி சொல்லுபவர்கள் முதலில் தங்கள் நெஞ்சில் கையை வைத்துக்கொண்டு ஆத்ம சோதனை செய்துகொண்ட பிறகு மற்றவர்களுக்கு உபதேசம் செய்வார்களானால் மிகவும் பொறுத்தமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, ஆளும் கட்சியின் பெண் அங்கத்தினர்கள் வெறும் பொம்மைகளாக, சட்டசபையை அலங்கரிப்பதற்காக வந்திருக்கின்றனர், என்று சிலர் கூறினார்கள். அதை நான் கேட்டு மிகவும் வருந்துகிறேன். எதிர்க்கட்சியினர்கள் எவ்வளவு அதிகமாக மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சபைக்கு வந்திருக்கிறார்களோ, அதை விட பன்மடங்கு மக்களுக்கு அதிகமாக சேவை செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு நல்லெண்ணத்துடன் சட்ட மன்றத்திலே நாங்கள் உறுப்பினர்களாக வந்திருக்கிறோம். சட்டசபையை அலங்கரிக்கும் வெறும் பொம்மைகளாக

[Srimathi P. K. R. Lakshmikantham]

[6th May 1957]

வரவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தனது இனத்தாரையே எதிர்கட்சி பெண் அங்கத்தினர் இவ்வாறு கூறுவதுபற்றி நான் மிகவும் வருந்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே கைத்தறி விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்திவருகிறது என்றும், ஸெஸ் நிதி மூலம் வரும் வருமானம் எல்லாம் கைத்தறியாளர்களுக்கே உபயோகிக்கப்படும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது மிகவும் சந்தோஷமான விஷயம். இருந்தாலும், அது பற்றி ஓரிரண்டு விஷயங்கள் கூற விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் நெசவு செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குதான் ஸெஸ் நிதியின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தினால் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள்தான் அதனுடைய நன்மையை பெறுவார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய தொகை 100-க்கு 25 சத விதிகத்தான் என்று சொல்ல முடியும். மற்ற 75 சதவிகித நெசவாளர்கள் வெளியிலிருந்து தொழில் செய்து வருபவர்கள். அவர்களுக்கும் எல்லாவித சலுகைகளும், நன்மைகளும் கிடைக்கும் அளவில் நமது சர்க்கார் உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எத்தனையோ விதமான சலுகைகள் கைத்தறிக்கு கொடுக்கப்பட்டும், அது மில்லக்ளுடன் போட்டி போடுவதற்கு முடியவில்லை. ஆகையால், கைத்தறிகளுக்கு சில ரகங்கள் ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று முன்பு செய்த தீர்மானத்தை நாம் சீக்கிரம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். அதாவது, கரை போட்ட வேஷ்டி, புடவை, மற்ற லுங்கி Patterns 35%-க்கு அதிகமாக நெய்யும்படியான நெசவுகளெல்லாம் கைத்தறிக் கே ஒதுக்கப்படவேண்டும். அப்படி ஒதுக்கி வைத்தால்தான் நம்முடைய நெசவுத் தொழிலை நாம் காப்பாற்ற முடியும். குடிசைத் தொழில்களில் மிகவும் முக்கியமானது நெசவுத் தொழில்.

அடுத்தபடியாக, நிலச் சீர்திருத்த சட்டங்களின் மூலமாக சிறு நிலைச் சுவான்தார்களும், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சில ஏழை விதவைகளும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு நிலவிதமான நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்காக மற்ற ராஜ்யங்களில் செலவிடப்பட்டிருப்பதைவிட அதிகமாக சென்னை ராஜ்யம் செலவிட்டிருக்கிறது என்று நாம் சொல்லலாம். நூற்றுக்கணக்கான ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகளும், உண்ண உணவும், உடைகளும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் ஏழை ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு உழுவதற்கு மாடுகளும் விதைகளும், இன்னும் அவர்களுக்கு வேண்டிய விவசாய சாதனங்களும் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. மதுரை ஜில்லாவிலே இருப்பது விடுதிகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் 1,300 மாணவ மாணவிகள் படிக்கின்றார்கள். இவ்விதமாக ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளை சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் செய்திருக்கிறது. அது சந்தோஷிக்கவேண்டிய விஷயமாகும்.

11-20
a.m.

உணவுப் பிரச்சனை சம்பந்தப்பட்டமட்டில், அது எவ்வளவோ திருப்திகரமாக இருந்தாலும், மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்தது இருந்தாலும், விலைவாசிகள் ஏறுமுகமாக இருப்பதால், மக்கள் போதுமான திருப்தி அடைவதற்கு வழி இல்லை. ஆகவே, உணவுப் பிரச்சனை விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த சமயத்தில் எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக எனது மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : கனம் அவைத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய பேருரையில் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட அமைச்சரவையின் கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும் நாங்களும் பொதுமக்களும் துருவித்துருவிப் பார்த்தோம். ஆனால் ஒன்றையும் காணோம். வழக்கத்திற்கு மாறாக, அமைச்சர் அவையில் கொள்கைகளும் திட்டங்களும் வரப் போகின்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தில் காணப்படுமென்றும், இரண்டாயிரம் மாடுகளும், ஐயாயிரம் கோழிக் குஞ்சுகளும் விநியோகிக்கப்படுமென்று நுணுக்கமானவைகளை மட்டும் குறிப்பிட்டிருப்பது எல்லோருக்கும் எய்மாறத்தை அளித்திருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

6th May 1957] [Sri M. P. Subramaniam]

இந்த நாட்டிலே அனைவருடைய கவனத்தையும் இன்று கவர்ந்திருப்பது என். ஜி. ஒ-க்களுடைய சம்பள உயர்வு பிரச்சனை. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் “ஸ்டிகரைக்” செய்வோமென்று சர்க்காருக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே, இன்று போலீஸ்காரர்கள், ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் சம்பள உயர்வுப் பிரச்சனையும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இவர்களுடைய சம்பளம் உயரவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாகக் கோரி வந்தபோதிலும், சில பல கமிட்டிகள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தும், அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தும், உருப்படியான பலனை ஒன்றும் காணோம். நேற்று ஒரு கேள்விக்கு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கையில், மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கொடுப்பது போல், என்.ஜி.ஒ.-க்களுக்கு பஞ்சப்படி உயர்வளித்தால், ஏறக்குறைய ரூபாய் எட்டு கோடிக்கு மேல் ஆகுமென்றும், சம்பளத்தையும் அதே போல் ஏற்றுவது என்பது முடியாத காரியம் என்றும் குறிப்பிட்ட, இப் பிரச்சனையைத் தள்ளிப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் போலவேதான், கிராம ஊழியர்கள், மற்ற சிப்பந்திகளின் பிரச்சனை இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் ஒன்று மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தனிப்பட்டவர்களுடைய பொருளா தாரத்துக்கும் நாட்டின் பொருளாதாரத்துக்கும் வேறுபாடு எப்படியிருக்க வேண்டுமென்றால், தனிப்பட்டவர்கள் விஷயத்தில் வருவாய்க்குத் தகுந்த செலவும், நாட்டின் பொருளாதார விஷயத்தில், செலவுக்குத் தகுந்த வருவாயையும் ஏற்படுத்துவது தான் அறிவுடமை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நியாயமான செலவு ஏதோ அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கையிலே பணமில்லை என்று சொல்லி, வாளாக இருப்பது உகந்தது அல்ல. என். ஜி. ஒ-க்கள் கோரிக்கைகள் எல்லாம், ஒத்த வேலை செய்கின்ற மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அதிகப் பஞ்சப் படியும், அதிகச் சம்பளமும் கொடுக்கும்போது, தங்களுக்கு மட்டும் மாகாண அரசாங்கம் என்ற காரணத்திற்காக குறைந்த பஞ்சப்படியும், சம்பளமும் கொடுப்பது என்பது எந்த விதத்திலும் நியாயமில்லை என்பது தான். “சோஷலிஸ” சமுதாயத்தை அமைக்க விரும்பும் இந்த மாகாணத்திற்கு இது பொருந்தாது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நியாயத்தின் அடிப்படையை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் பணம் வேண்டும் என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் வருவாயை அவர்கள் உயர்த்தவேண்டுமென்று விரும்பினால், அதற்கான வழிவகைகளை நாங்கள் சொல்லத் தயாராய் இருக்கிறோம்.

அது போலவேதான் கிராம ஊழியர்களின் பிரச்சனையும். மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் பதினெட்டு முதல் ரூபாய் இருபத்திமூன்று வரையில் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சியில், யுத்தத்தை முன்னிட்டு, அவர்களுக்குச் சிறிது சம்பள உயர்வு அளிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு ஒன்றும் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது வாழ்க்கைப் புள்ளி எவ்வளவோ உயர்ந்துவிட்டது. அது மட்டுமல்ல. மாமூலாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த உணவு தானியங்கள் எல்லாம், இன்று “லஞ்சம்” என்ற பெயரால், தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுடைய வேலை மட்டும் பன்மடங்கு அதிகரித்து விட்டது. மக்களின் எண்ணிக்கையின் புள்ளி விவரமும், ஆடுமாடுகளின் எண்ணிக்கையின் புள்ளி விவரமும், எவ்வளவு ஏக்கர் நஞ்சை, எவ்வளவு ஏக்கர் புஞ்சை உற்பத்தியாகிறது என்ற புள்ளி விவரமும், இன்னும் எத்தனையோ புள்ளி விவரங்களும் அவர்களால் தயாரிக்கப்படுகின்றன. எவ்வளவோ அதிகாரிகளுடன் அவர்கள் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. கிராமங்களுக்குச் செல்கிற அதிகாரிகளுடன் உறு துணையாக இருந்து, இரவாக இருந்தாலும், பகலாக இருந்தாலும் அவர்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்பேற்பட்ட ஊழியர்களின் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவில்லை என்றால், அவர்கள் சேகரிக்கும் புள்ளி விவரங்கள் வெறும் கற்பனை ஆகவே தான் இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. கிராமத்திலுள்ள கர்ணிகர்களும், கிராம முன்வரீப்களும் என்ன செய்கிறார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். வேலைப் பளு அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக, அவர்கள் வீட்டிலேயே உட்கார்ந்துகொண்டு, புள்ளி விவரங்களைத் தயார் செய்கிறார்கள். அந்தப் புள்ளி விவரங்களை நம்பித்

[Sri M. P. Subramaniam]

[6th May 1957]

தான், இவ்வளவு ஏக்கர் பயிராயிருக்கிறது என்று நமது சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். அந்தப் புள்ளி விவரங்களை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டுதான் அநேகம் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் கோருகிற சம்பள உயர்வு கொடுக்கவேண்டுமானால் எவ்வளவோ பணம் செலவாகும் என்று கூறுகிறார்கள். இதை நாம் ஏற்கத்தான் வேண்டும். நாலேந்து கிராமங்களுக்கு ஒரு கிராம அதிகாரி போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் செய்தால், கிராம மக்களுக்கும் கிராம அதிகாரிகளுக்கும் இருக்கவேண்டிய தொடர்பு அறுபட்டுவிடும். உண்மையான காரியம் எதுவும் செய்யமுடியாத நிலைமைதான் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் பிரச்சையும் கவனிக்கப்படவில்லை. திட்டக் கமிஷன் அடிப்படையின் கீழ் 3,000 பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அங்கே உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு ஓராண்டுப் பயிற்சி போதுமா, ஈராண்டுப் பயிற்சி தேவையா, ஸ்டைப்பண்ட் ரூபாய் பதினெட்டு மட்டும் தான் கொடுப்பார்களா, சம்பளம் முழுவதுமா அல்லது பாதிதான் கொடுப்பார்களா என்பன போன்ற விஷயங்கள் தெளிவாக்கப்படவில்லை.

அதற்கடுத்தபடியாக, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமக்கு உரிய பங்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை, நாங்கள் மாத்திரம் அல்ல, எதிர் தரப்பிலே உட்கார்ந்திருப்பவர்களும், மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். கடந்த சட்டசபையிலே ரூ. 400 கோடிக்குத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டு, அது 230 கோடியாக மாற்றப்பட்டு ரூ. 170 கோடி அங்கீகரிக்கப்பட்டு, மீண்டும் அது குறைக்கப்பட்டு, சென்ற ஆண்டிலே ரூ. 30 கோடியும் இந்த ஆண்டிலே ரூ. 32 கோடியும் செலவழிக்கப்படும் என்று கூறும்போது, சென்னை மாகாணத்திலே ரூ. 150 கோடிக்குமேல் செலவழிக்கப்படமாட்டாது என்று தெரிகிறது. நெய்வேலித் திட்டமும், சேலம் மாவட்டத்திலே அலுமினியம் தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்துவதாக இருந்தபோதிலும், நமக்கு உரிய பங்கைக் கொடுக்கவில்லை என்பதை அரசாங்கத்திற்கு வலியுறுத்துகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து உரிய பங்கைப் பெறுவதற்கு நமது சர்க்கார் எல்லாவித முயற்சியும் எடுக்க வேண்டும். இதற்கு எதிர்க் கட்சியின் முழு ஆதரவும் இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER: Mr. Speaker, Sir, I rise to support the motion so ably moved by the hon. Member Sri Vedaratnam Pillai in his inimitable language and style. It has been complained by some hon. Members that the Governor's Address is short and does not even give statistics. I desire to state that the Address complies with Article 176 of the Constitution which requires the reasons to be given for summoning the legislature. Sufficient material has been given in the Address wherefrom we can gather the past programme of the Government and the future programme.

Dealing with the agrarian situation, the Governor has stated in his Address that the situation has considerably improved by the recent land legislations giving fixity of tenure and fair waram. Complaints have been made that in some parts of Tiruchirappalli district, there is trouble because of the decisions of courts. The Act was passed by the end of 1956, and the case came before the court soon after. A judgment of one of the judges of the High Court was delivered at the end of April 1957 when this Assembly had been summoned. No ordinance could be promulgated. The matter is in appeal, and hon. Members who spoke on this matter of Kaiyervaramdars and Matteruvaramdars knew full well that the

6th May 1957]

[Sri R. Srinivasa Iyer]

matter was *sub judice*. We cannot discuss the merits of the judgment here. The Appellate Court has stayed the order of eviction. A paltry sum of Rs. 149 has got to be deposited by the tenant to continue in possession, and I dare say that he has done it. There is no trouble now. The tenants are not put to trouble. They will not be evicted. The judgment of the Appellate Court will certainly be enforced. And I believe a reference to this judgment will show that it was based upon the contract in the case. The request of Members to pass urgently a legislation even before the disposal of the appeal before the third week of July 1957, cannot be taken up at this stage. Certainly if the Appellate Court decides against the policy of the Government in giving fixity of tenure and waram the Government will not lag behind anybody else to bring in legislation to enforce their policy in regard to fixity of tenure and waram, which is only for the benefit of the cultivator.

Sir, reference has been made to the fixation of a ceiling on land holdings. It is known that even the Members of the Planning Commission have not been able to gather enough statistics to fix a limit on land holdings. What should be the extent of land necessary for a family to get on, whether the ceiling should be fixed with reference to the area or the gross income, or the net income, or the land assessment, are all questions to be decided. An Expert Committee is now studying this matter, and I hope it will finish its deliberations very soon. Two F.A.O. experts are assisting that Committee in coming to a decision. I request all the Members of the House to study the problem in their respective constituencies rather than indulge in rhetorical language either in the Assembly or elsewhere and be satisfied with that. The fixation of ceiling on holdings has to be different in different areas. The income is different, the assessment is different. As pointed out by one of the Members, the water-rate is different in different areas. This is a knotty problem and has got to be approached and solved with caution. If only full statistics are available and if every hon. Member will only study the situation in his constituency and place the information before the Government, I am sure the Government will certainly bring in legislation fixing a ceiling on landholdings, in such a manner as to satisfy both the landowner and the tiller of the soil. In this respect, I would like to appeal also to the landowners to move with the times. If only they had done it and given a little more than they were previously giving to the tiller of the soil, all these legislations from 1952 onwards could have been avoided. At the same time, I appeal to the sponsors of the cause of the tiller of the soil to be considerate in their demands, and not go on adding to the demands when their demands are once conceded. They wanted 30 and 40 per cent. When it was enhanced to 40 per cent, they wanted 50 per cent. When they were given 60 per cent, they raise their demands to 75 per cent. I do not know where all this will end.

11-30
a.m.

I now pass on to the steps that the Government have taken for improving agriculture. They have improved the methods of agriculture. They have introduced the Japanese method of cultivation,

[Sri R. Srinivasa Iyer]

[6th May 1957]

fertilizers, insecticides, distribution on subsidy basis. I have to rush through all these as the time at my disposal is very short. The Government have improved the seed farms. They are also supplying insecticides at half rates. The food situation has certainly improved because of the steps taken by the Agriculture department.

On the Animal Husbandry side, we have lost many farms consequent on the formation of the Andhra State. Only the Hosur farm remains for us. I do not know whether this is a subject of discussion or deliberation before Sri Pataskar who will decide the matter on arbitration. The Government have opened a livestock farm at Orathanad. It is making great strides. The department has established Poultry Research Stations. Reference was made to 5,000 eggs and some such things. But, that is not pertinent. We must go to the Research Station proper and see for ourselves the work that is being done there. If only the hon. Members of the House had seen the Animal Show recently organized by the Animal Husbandry department at Madras, they would have known for themselves the achievements of the department and the developments that have taken place.

In conclusion, I would like to appeal to all the hon. Members to appreciate that it is the study that we make of the situation in our respective constituencies that counts more. It is our duty to make a study of the conditions in our constituencies and make a representation to the Government so that the Government could fix a ceiling on holdings on the basis of either the income, or the assessment or the area with reference to a particular constituency. If only we do that, it will go a long way in helping the Government to launch upon proper legislation which will be satisfactory to all and which will avoid aggrandisement on one side and trouble on the other. There is a charge that the Government's legislation has impeded food production. There is also the charge that enough has not been given to the labourers. Either charge has got to be properly investigated. I dare say both charges are not proper. Thank you, Sir.

* **SRI V. SANKARAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் நானும் பங்கெடுத்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி என்னுடைய பேச்சை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னதாக ஒரு வார்த்தையை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நேற்றையதினம் கனம் அன்பழகன் அவர்கள் பேசும் போது ஒன்றைப்பற்றி சந்தோஷப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டார். தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு 'தமிழ் நாடு' என்ற பெயர் வரும்படியாக பெயரிட்டதைக் கண்டு தான் சந்தோஷப்படுவதாகக் கூறினார். அதே சமயத்தில் நமது ராஜ்யத்தின் பெயரை இன்னும் 'தமிழ் நாடு' என்று மாற்றப்படவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். ஆனால் ஒன்றை குறிப்பிடுகிறேன். அவருடைய கழகத்தை இன்னும் அவர்கள் என் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என் 'தமிழ்நாடு முன்னேற்றக் கழகம்' அல்லது 'தமிழக முன்னேற்றக் கழகம்' என்று மாற்றி வைத்துக்கொள்ளவில்லை என்று வருத்தப்படுகிறேன். திராவிட நாடு என்றால் உண்மையிலேயே அதில் பல பாலைகள் அடங்கிய ராஜ்யமாக இருக்கும். திராவிட மொழி என்று சொன்னால் தமிழ் மொழியை மட்டும்

6th May 1957]

[Sri V. Sankaran]

குறிப்பது அல்ல, தமிழ் மொழி இருக்கிறது, தெலுங்கு இருக்கிறது, மலையாளம் இருக்கிறது, மற்றும் கன்னடம்கூட இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது அவருடைய கழகத்திற்கு மட்டும் ஏன் 'திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்' என்று பெயர் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். முதலில் அவர்கள் தங்களுடைய கழகத்தின் பெயரை மாற்றி வைத்துக் கொண்டு அதன் பிறகு மற்றவர்களை மாற்றச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் மற்றவர்களிடம் நீனைக்கிறபடியான பலன் காண முடியும். முதன் முதலில் அவர்களே அதைச் செய்து மற்றவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் கூறுவது போல் அவர்களே வழிகாட்டாவிட்டால் மற்றவர்கள் எப்படி அவர்களைப் பின்பற்றுவார்கள் என்பதை முதலில் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக கனம் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். "செந்தமிழ் நாடுன்னும் போதனிலே இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே" என்று சொன்னார். தமிழ் நாடு, தமிழ், தமிழன் என்று சொன்னால்தான் தேன்போல் இனிமையாக இருக்கிறது. மாற்றுப் பெயர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட இனிமை இல்லை என்று சொன்னார். அதோடு திராவிடம் என்று சொன்னால் அதில் பல பாஷைகளும் அடங்கியவையாகத்தான் இருக்கிறது. தமிழ் பாஷை மட்டும் வழங்கக் கூடிய ராஜ்யத்தை எப்படி திராவிட நாடு என்று அழைக்க முடியும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதனால் அவர்கள் முதலில் தங்களுடைய பெயரை மாற்றி அமைத்துக் கொண்டு வந்து அதன் பிறகு மற்றவர்களுக்குச் சொன்னால்தான் மற்றவர்களும் அவர்களை பின்பற்ற முன் வருவார்கள். முதலில் அவர்கள் தங்களை சீர்திருத்தம் செய்துகொண்டு அதன் பிறகு மற்றவர்கள் சீர்திருத்தம் செய்து கொள்ளச் சொல்ல வேண்டும். திராவிட நாடு என்றால் அது விபரீத அர்த்தங்களைக் கொடுக்கிறது. திராவிடம் என்றால் அது நாலேந்து பாஷைகள் கொண்ட நாடாக ஆகிவிடும். ஆகவே அவர்கள் முதலில் தங்களுடைய பெயரை மாற்றிக் கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன் வரவேண்டும். அதன் பிறகு மற்றவர்களை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பிரயோசனம் இருக்காது.

இரண்டாவதாக சர்க்கார் தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இது எல்லோரும் வரவேற்க வேண்டிய விஷயம். சமீப காலத்தில் தமிழ் மறுமலர்ச்சி அடைய வேண்டுமென்று ஒரு புத்துணர்ச்சி தமிழ் மக்களிடையே தோன்றி இருக்கிறது. அதன் விளைவாக அரசியல், பொருளாதாரம், விஞ்ஞானம் போன்ற நுணுக்க சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் தமிழிலே ஆக்க பெரும் அறிஞர்களும் பெரியோர்களும் முற்பட்டிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு இந்த நடவடிக்கைகள் ஊக்கமும், உற்சாகமும், உவகையும் அளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அடுத்தபடியாக உணவு பிரச்சினை சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். கொஞ்சம் பசி இருக்கும்போதே பசியுள்ளவனுக்கு கொஞ்சம் ஆகாரம் கொடுத்தாலும் அவனால் சமாளித்துக் கொள்ள முடியும். பசியும் தணியும். ஆனால் பசி முற்றிப்போன பிறகு கொஞ்சம் ஆகாரம் கொடுத்தால் பசியும் தணியாது. செலவழித்த உணவும் வீண்தான். அதனால் குறைவாக பசி இருக்கும்போதே உடனடியாக ஆகாரத்தைச் சரியானபடி கொடுத்து அவனைக் காப்பாற்ற வேண்டுமெனியொழிய அதிகப்படியாக பசி வந்த பிறகு ஆகாரம் கொடுப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. செலவழித்த உணவும் வீண்தான். ஆகவே உடனடியாக குறைவாக பசி இருக்கும்போதே பசியுள்ளவனுக்கு உணவு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய சப்ளைவை இப்பொழுதிருந்தே செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உணவுப் பிரச்சினை தீரும் விலைவாசி

[Sri V. Sankaran]

[6th May 1957]

அதிகமாக இருப்பதால் மட்டுப்படுத்த உடனடியாக போதிய நியாய விலைக் கடைகளை திறக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்பொழுது தான் உணவுப் பிரச்சனை தீரும்.

அடுத்தபடியாக மின்சார விஷயமாக சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த இலாகாவை எல்லாம் சர்க்கார் மேற்கொள்ளப் போகிறது என்ற விஷயம் பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை. எங்களுடைய நகராட்சி மன்றம் மின்சார விநியோகத்தை எடுத்துக் கொண்டதால் எங்கள் நகராட்சி மன்றத்திற்கு பெரும் பகுதி வருமானம் அதிலிருந்து வருகிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு நகரத்திற்கு எவ்வளவோ நன்மைகளும் வேலைகளும் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் சர்க்காருடைய கொள்கை இப்பொழுது என்ன வென்றால் மின்சார விநியோகத்தை அவர்களே எடுத்துக் கொண்டு நடத்துவதாக இருக்கிறது. அதனால் நகராட்சி மன்றத்திற்கு வரக்கூடிய வருமானம் வெகுவாக குறைந்து போய் விடுகிறது. அப்படி சர்க்கார் அந்த விநியோகத்தை எடுத்துக்கொள்வதால் நகராட்சி மன்றத்திற்கு வரக்கூடிய வருமானம் வெகுவாகக் குறைந்து போவதால் அதை ஈடு செய்வதற்கு சர்க்கார் நகராட்சி மன்றத்திற்கு வேறு வழிகளில் பணம் கொடுத்து சரிக்கட்டினால் செளகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

கல்வி சம்பந்தமாக ஒரு வேண்டுகோள். ஓராசிரியர்பள்ளி உபாத்தியாயர்கள், தாங்கள் பயிற்சிக்குப் போய் திரும்பி வந்ததும், திருப்பி எடுத்துக் கொள்ளுவதாக பாதுகாப்பு (lien) அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இது ஒரு குறைந்த பட்ச கோரிக்கை. இதை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியும். இதனால் சர்க்காருக்கு சங்கடம் ஏற்படாது என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் அவர்கள் உரையில் நியாய வாரச் சட்டத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நியாய வாரச் சட்டத்தைப் பற்றி ஸ்ரீமதி லட்சுமி காந்தம் அம்மாளும் குறிப்பிட்டார். அதாவது இந்த நியாய வாரச் சட்டத்தினால் அநேக சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று. அப்படி பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சிறு நிலச்சுவான்தார்களில் அநேகம் ஸ்திரீகளும், விதவைகளும் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சுமார் இரண்டு மூன்று ஏக்கர் நிலத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு தங்களுடைய ஜீவனத்தை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். நியாய வாரச் சட்டம் அப்படிப்பட்டவர்களை மிகவும் பாதிக்கிறது. அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. பெரு நிலம் படைத்தவர்களோடு இவர்களையும் சேர்த்து விடக்கூடாது. சாதாரணமாக மாதம் 100 அல்லது 150 ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களைப்பிடித்து 50 ரூபாயைப் பிடித்து மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்தால் எப்படி அவர்களுடைய நிலைமை இருக்குமோ, வாழ்க்கைத் தரத்தை பாதிக்குமோ அப்படித்தான் சிறு நிலச்சுவான்தார்களுடைய நிலைமையும் இருக்கும் என்பதை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதனால் சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. ஆகவே சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு நல்ல முறையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை இனியும் நடத்துவதற்கு அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member has exceeded the time-limit. He must realize that there are other hon. Members to speak. He has already taken seven minutes. He should have abided by the agreement and concluded his speech within the five minutes allotted to him.

SRI D. S. ATHIMOOLAM: அன்பும் பண்பும் நிறைந்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரை பொதுவாக ஒரு "routine and vague report" என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் தான் இருக்கிறது. அதில் சில நல்ல அம்சங்களும் இருக்கின்றன. நெய்க்கிவித்திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இருபத்தி மூன்று புதிய

6th May 1957] [Sri D. S. Athimoolam]

பிளாக்குகளை ஆரம்பிக்கப்போவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இரண்டொரு நல்ல அம்சங்களைத் தவிர மொத்தத்தில் ஏமாற்றமான ரிபோர்ட் என்று தான் கவர்னர் உரையைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

முக்கியமான விஷயமாகவும், அடிக்கடி பேசப்பட்டு வரும் விஷயமாகவும் இருக்கும் சித்தார்த் தமிழ்ப் பகுதிகள் சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்க்கப்படாமல், அந்தப் பிரச்சினை இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தையாவது அந்த உரையில் சொல்லப்படாதிருப்பது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். மொத்தத்தில் இந்த சபையையே ஒரு அலட்சியம் செய்து தயார் செய்த ரிபோர்ட் என்று கூட நான் சொல்லத் துணிவின்றேன்.

ராஜ்யச் சீரமைப்பு கமிஷனில் உறுப்பினராக இருந்த, நமது இந்திய தேசத்தில் உள்ள நல்ல ஸ்டேட்ஸ்மென்களை இருக்கும் சர்தார் பணிக்கர் அவர்கள் தாம் ஒரு மலையாளியாக இருந்தும் கூட, அவரே தம்முடைய ரிபோர்ட்டில் செங்கோட்டைத் தாலுகாவை சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்க்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். அங்குள்ள சில பகுதிகள் கூட, கேரள சர்க்காரி விருந்த திரு. பனம்பள்ளி கோவிந்த மேனன் அவர்களுடைய சாமர்த்தியத்தால் நம்மிடம் சேராமல் நழுவி விட்டன. அதற்கு ஈடாக நாம் எப்பொழுதும் நம்முடைய நியாயமான தமிழ்ப் பகுதிகளை அடைந்தே தீரவேண்டும். அதை நமது சென்னை சர்க்கார்—நான் இப்படிப் பேசும் போதே Popular Chief Minister நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றார் என்ற பெருமையில் பேசுகிறேன்—இந்த விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டும். ரிபோர்ட்டில் விட்டுப்போனது எப்படி என்பது தெரியவில்லை.

THE HON SRI K. KAMARAJ : ரிபோர்ட்டில் சொல்லாத பகுதி சேர்ந்திருப்பதைப் பற்றியும் குறிப்பிடுங்கள்.

SRI D. S. ATHIMOOLAM : தேர்தல் விஷயமாக அடிக்கடி எல்லோரும் பேசி விட்டார்கள். மொத்தத்திலே தேர்தல் நன்றாகத்தான் நடந்திருக்கிறது. அதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஒரு சில சிலவரை விஷயங்கள் மாத்திரம் நடந்திருக்கின்றன. இனி அவை நடக்க மாட்டாது என்று நினைக்கிறேன்.

இரண்டொரு தினைங்களுக்கு முன் திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் அவர்கள் பேசியபோது, உலகத்தில் எந்த தேசத்திலும் அரசாங்க மந்திரிகள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்து கொண்டேதான் தேர்தலை நடத்துகிறார்கள்; ஆகவே, இங்கும் மந்திரிகள் அப்படி ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்துகொண்டு தேர்தலில் கலந்து கொண்டதில் தவறு இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், மற்ற தேசங்களில் மந்திரிகள் தேர்தல் கடமையத்திலும் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தாலும், தேர்தல் சமயத்தில் சர்க்காருடைய கொள்கைகளை—பாலிஸிகளை—வெளியிடுவது வழக்கம் இல்லை. ஆனால், நம்முடைய சர்க்காரில் மார்ச் மாதம் தேர்தல் நடக்கிறதென்றால், பிரபல மாதம் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும் மற்றும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் உதவித் தொகை ரூ. 500 வீதம் கொடுக்கப்படும் என்று சர்க்குலர் வெளியிட்டு எங்கு பார்த்தாலும் மனுக்களை வாங்கிச் செய்ததினால் முக்கியமாக தேர்தலிலே நின்ற எதிர்க் கட்சியினருக்கு அநேக கஷ்ட நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. இப்படிச் சில விஷயங்கள் நடந்தன. மற்ற தேசங்களிலோ 100-க்கு 85 முதல் 90 பேர்கள் படித்தவர்கள். ஆனால், நம்முடைய நாட்டிலோ அதற்கு நேர்மாறான நிலையில், பெரும்பான்மையான மக்கள் படிப்பு இல்லாத மக்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் நம்முடைய நாட்டு மக்களுடைய படிப்பு இல்லாத நிலைமையையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பாபட்சமற்ற தேர்தலை—impartial election—நடத்த வேண்டுமென்றும், நடத்துவதைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் நான் சுருக்கமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

முக்கியமாக, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய அளவு ஒரு சில முன்னோக்கமான காரியங்களை இந்த ரிபோர்ட்டில் காணவில்லை. அநேக அம்சங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுடைய கடன் பிரச்சினையைப் பற்றி இந்த ரிபோர்ட்டில் இல்லை. கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள

[Sri D. S. Athimoolam]

[6th May 1957]

கிராமங்கள்தோறும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்திருக்கிறார். கிராமத் தார்களுடைய நிலைமையையும், கிராமங்களுடைய நிலைமையையும் அறிந்து கொள்ள இந்த சர்க்காரில் சென்ற 30 வருஷ சரித்திரத்தில் இப்படி கிராமங்கள்தோறும், மூலே முடுக்குகள் எல்லாம் தெரிந்த ஒரு முதல் அமைச்சர் நமக்கு இதற்கு முன்னால் வாய்த்தது இல்லை. கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளுடைய குறைகள் அவர்களுக்குத் தெரியும். விவசாயிகளுக்கு இந்த நாட்டில் எவ்வளவு கடன் இருக்கிறது, அதற்குச் சர்க்காரிடமிருந்து கூட்டுறவு பாங்குகள் மூலம் கொடுக்க எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்ற புள்ளி விவரங்களைத் தயவு செய்து தெரிவிக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு ஏராளமான கடன் வசதியை கிராமக் கூட்டுறவு பாங்கு மூலம் வழங்குவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்து, குறைந்த வட்டிக்குக் கொடுத்து நீண்ட நான் தவணைகளில் திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜில்லா போர்டுகள் நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஒரு வரி கூட அந்த அறிக்கையில் காணவில்லை. ஜில்லா போர்டு திரிசங்கு சொர்க்கம் என்று சொல்லக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. எதற்கெடுத்தாலும் பணமில்லாத நிலை ஏற்படுகிறது. அதன் கீழ் இருக்கும் ரோடுகளும், மற்ற ஸ்தாபனங்களும் சரியான வகையில் நிர்வகிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. காரணம் பண மின்மை. ஆகவே, ஜில்லா போர்டுகளை எடுத்துவிடவேண்டும், இல்லா விட்டால் அவைகள் நல்ல விதமாக நடக்கும்படியாக போதிய கிராண்டுகள் ஒதுக்கவேண்டும். அநேக ஜில்லா போர்டு அஸ்பத்திகளும், டிஸ்பன்சரி களும் கிராமங்களிலே வசதியற்று இருக்கின்றன. எங்களுடைய ஜில்லாவில் கிராமாந்திரங்களிலுள்ள 70 டிஸ்பன்சரிகள் இருக்கிறதென்று சொன்னால், அவைகள் 25 ரூபாய் ஸப்ஸிடியை வைத்துக் கொண்டு நடக்கின்றன. அது தவிர, ரோடுகளை சரிவர பராமாடிக் வசதி இல்லாததால், அவைகளும் கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கின்றன. ஆகவே, அவைகளையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாயத்திற்கு வேண்டிய அநேக குளங்கள் மராமத்து செய்யப் படாமல் எங்கள் ஜில்லாவில் அநேக வருஷங்களாகக் கிடக்கின்றன ; 30, 40 வருஷங்கள் ஆகின்றன என்று பெரியவர்கள் சொல்கிறார்கள். முக்கிய மாக பணம் கூட அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் dearth of hands-தான். சரியான டெக்னிகியன்கள்தான் இல்லை என்று டிபார்ட்மென்டில் எஞ்சினீர்களைக் கேட்டால் சொல்கிறார்கள். ஆகவே கிராமக் குள மராமத்து விஷயத்தையும் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஏரியாக்களில் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படும் வேலைகளோடு அங்கே அநேக இடங்களில் சரியான மழை இல்லாதபடியால் ஐந்தாறு வருஷங்களாக வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதையும் கவனித்து, அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுத்து, அங்கு செய்யவேண்டிய வேலைகளையும் கவனிக்க வேண்டுமென்றும் மந்திரி சபையாரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நியாய வராக் சட்டத்தில் அநேக குழப்பங்கள் இருக்கின்றன. முக்கிய மாக சிறு நிலச் சுவாந்தார்களுக்கு ஏராளமான கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எங்கள் பக்கங்களிலெல்லாம் இப்பொழுது தேர்தல் போட்டியை முன்னிட்டு சிறு நிலச்சுவாந்தர்களுடைய நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அங்கங்கே rowdy element-களைக் கிளப்பிவிட்டுக் கொண்டு, நியாய வராக் சட்டம் என்ற ஒரு shelter-குள்ளே நுழைந்து கொண்டு கிளர்ச்சிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். (இச்சமயத்தில் கனம் சபாநாயகர் மணியை அடித்து அடுத்த அங்கத்தினரைப் பேசும்படி கூப்பிட்டார்.)

SRI G. GOMATHY SANKARA DIKSHIDAR : கௌரவமிக்க

11-50
a.m.

சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னருடைய பிரசங்கத்தில் நம் அரசாங்கம் செய்துள்ள திட்டங்களைப் பற்றியும், சாதிக்கப் போகின்ற திட்டங்களைப் பற்றியும் நல்ல விளக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். பொதுத் தேர்தல் விஷயமாக, நாம் பெருமைப் படும்படியாகவே இந்தத் தேர்தல் நடந்திருப்பதைக்

6th May 1957] [Sri G. Gomathy Sankara Dikshidar]

கண்டு நாம் மகிழ்ச்சியுற வேண்டும். உலகத்திலேயே மாபெரும் ஜனநாயக நாடாகிய நம்முடைய நாட்டில் நடைபெற்ற இந்தச் தேர்தலைப் போல வேறு எந்த நாட்டிலுமே நடைபெறவில்லை என்று அயலார்கள் நம்மைப் போற்றுகிறார்கள், இந்தத் தேர்தல் நமக்கு எதை எடுத்துக் காட்டுகிற தென்றல் மக்களுக்கு சேவை செய்யக் கூடிய ஆட்சியாளர்களையே அவர்கள் ஆதரிக்கின்றார்கள் என்பதை தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

சில குறைகள் இருக்கலாம். அந்தக் குறைகளையும் நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லி மக்களுக்கு அரசாங்கம் நல்ல முறையில் சேவை செய்து, நம்முடைய லட்சியத்தை அடைவதற்குப் பாடுபட வேண்டியது அவசியமாகும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நமக்கு தேர்தல் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. இப்போது நம்முடைய நாட்டிலே நாம் செய்ய வேண்டிய பல காரியங்களை கவர்னர் பெருமான் தம்முடைய பிரசங்கத்தில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய நாட்டு விவசாயிகள் கடன் பளுவினால், ஏழ்மையினால் மிகவும் தாழ்த்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நமது அரசாங்கத் தார் நியாயவார மசோதா, வெளியேற்றுக் தர்ப்பு மசோதா மதலியவை களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் மேற்கொண்டு, விவசாயி களுக்குச் செய்ய வேண்டிய பல நன்மைகளைக் கருத்தில் கொண்டு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரப் போகிறார்கள். ஆனால் நியாய வார மசோதா அமலில் இருந்து கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் நியாயமான முறையில், சமாதானமான முறையில் அந்தச் சட்டம் அமல் படுமபடியாக நாம் எல்லாம் சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இப்போது சில இடங்களில் சிறிய நிலச்சுவாந் தார்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சிறிய குறைபாடுகளை எல்லாம் சர்க்கார் உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் எத்தனையோ நன்மையான காரியங்களை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும், இதர தொழிலாளர்களுக்கும் நமது அரசாங்கம் செய்ய இருக்கிறது என்கிற விஷயமும் தரப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களில் எல்லாம் நாம் அரசாங்கத்தோடு நல்ல முறையில் ஒத்துழைப்பது நம்முடைய தொகுதி மக்கள் எல்லாம் பயன் அடையக் கூடியதாக இருக்கும்.

மதுவிலக்குச் சட்டம் பூர்ணமாக வெற்றி அடைவதற்கு இப்போது மதுவிலக்கு மந்திரி நல்ல திட்டம் போட்டுக்கொண்டு வேலை செய்து வருவதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சியுறுகிறேன். அது மிகவும் நல்லமுறையில் வெற்றி பெறுவதற்கு நாம் எல்லாம் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். மகாத்மாஜி நமக்காகத் தயாரித்துள்ள திட்டங்களில் தீண்டாமை ஒழிப்புத் திட்டத்தையும், மதுவிலக்குத் திட்டத்தையும் போல் சிறப்பான வேறு எந்தத் திட்டமும் உலகில் எந்த பாகத்திலும் தயாரிக்கப் படவில்லை. அது இரண்டும் வெற்றி பெற்றாலேயே நம் நாடு பிரமிக்கத் தக்க முறையில் முன்னேற்றம் அடைவதற்கான அறிகுறிகள் இருக்கின்றன.

“உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்” என்று பாரதியார் பாடியது போல நமது அரசாங்கம் உழவுக்கும், தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்து அவை முன்னேற்றம் அடைவதற்கான பல நல்ல திட்டங்களைப் போட்டு வருவதைப் பற்றி நாம் எல்லோரும் ஒருமுகமாக மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும். இப்போது . . .

வந்தனம்.

SRI S. KHADHER SHERIFF : மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது கவர்னர் அவர்களுடைய உரை விவாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. பொது மக்களுக்காக ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் போட்டு இந்தச் சர்க்கார் என்ன நன்மைகளைச் செய்திருக்கின்றன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தின் மூலமாக என்ன என்ன நன்மைகளைச் செய்ய இருக்கின்றன என அவர் அறிவித்திருப்பதற்காக நான் என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாகவும், என்னுடைய சொந்த சார்பிலும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[Sri S. Khadher Sheriff]

[6th May 1957]

இப்போது சில் பேர்கள் தேர்தலைப் பற்றி அநேக விதமான குறைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். என்னுடைய அனுபவ முறையில் சொல்கிறேன் தேர்தலில் குற்றம் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. யாராய் இருந்தாலும், பொதுமக்களுடைய ஆதரவு இருந்தால்தான் தேர்தலில் ஜெயிக்க முடியும் என்கிற உண்மையை இது எடுத்தும் காட்டியிருக்கிறது. 1952-ம் வருஷப் பொதுத் தேர்தலிலும், இப்போது நடந்தத் தேர்தலிலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் அதிகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் காங்கிரஸ்காரர்கள் தாம் ஜனங்களுக்கு நல்ல முறையில் பணியாற்ற முடியும் என்பதைப் பொதுமக்கள் உணர்ந்து தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் கொள்ள வேண்டும். அதற்காக அவர்களுக்கு நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு நண்பர் என்றோடு போட்டிக்கு நின்றார், அவர் சில கிராமங்களுக்குச் சென்று வோட்டுக் கேட்கும்போது அக்கிராமவாசிகள் அவர்களுக்குப் காப்பி, பலகாரம், முதலியவைகளை எல்லாம் கொடுத்துவிட்டு “நங்கள் போய் வாருங்கள், நாங்கள் காங்கிரஸுக்குத் துரோகம் செய்யமாட்டோம். அவர்கள் தான் ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்” என்று சொல்லி அனுப்பி விட்டார்கள். அந்த வகையில், ஜனங்களுடைய நம்பிக்கையை எல்லாம் பெறும் வகையில், காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தொடர்ந்து மக்களுக்கு நன்மையைச் செய்து வரவில்லையானால் என்னைப் போன்ற முஸ்லீம் மைனாரிட்டிகள் என்பதாயிரம் வோட்டுகள் அதிகமாகப் பெற்று வந்திருக்க முடியாது.

இப்போது விவசாயிகளுக்கு நம் அரசாங்கம் எத்தனையோ வகையில் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து வருகிறார்கள். இருந்தும் அவர்கள் இன்னமும் முன்னுக்கு வரவில்லை, காரணம் விவசாயிகளுக்கு என்று கொடுக்கும் படியான இரும்பு, மான்யூர் முதலியவைகள் எல்லாம் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் கண்ட் ரோலில் வாங்கி பொது மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யும்போது சரியாகச் செய்வது இல்லை. இவ்விஷயத்தை கனம் தொழில் மந்திரி அவர்களும், விவசாய மந்திரி அவர்களும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இவற்றை தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் சர்க்காரின் இலாகா மூலமாகவே விநியோகம் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். சம்சாரிகளுக்கு உரம், விதை போன்ற சாமான்கள் கிடைக்கும். எங்கள் ஊரில் போன ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கரண்டு அதிகமாகப் போட்டினால் புஞ்சையாக இருந்த நிலங்களை எல்லாம் இப்போது நன்செய்யாகப் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அநேகமாக நமது மாகாணத்தில் வேளாண்மை ஜாஸ்தி உண்டு. ஆனால் நம் மாகாணத்திலிருந்து வெளி மாகாணத்திற்கு அரிசி போவதினால் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அதை தடுத்தால் நம் மாகாணத்திற்கு நிறைய அரிசி கிடைத்து கஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கும். இதை கவனிக்கவேண்டியது அதிகாரிகளுடைய கடமை.

அடுத்தபடியாக கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சம்பளம் மிகவும் குறைவு என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அநேகமாக கிராமங்களில் உள்ள கணக்குப் பிள்ளை முதல் தலையாரி வரையில் போதுமான மன நிம்மதியோடு வாழ வில்லை. அவர்களுடைய குறைகளை உடனடியாகக் கவனித்து அவர்கள் மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையை நன்கு செய்யும்படியாக சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது எங்கள் தொகுதியில் பளாக் டெவலப்மெண்டு இலாகா வைத்திருக்கிறார்கள், ஆறு மாதங்கள் ஆகப் போகிறது. இன்னும் இன்ஜினியர் நியமிக்கப்படவில்லை. இதுவரையிலும் அங்குள்ள சிப்பந்திகளின் சம்பளம் ஒரு லக்ஷத்தி எழுபதாயிரம் ரூபாய் வரையில் ஆகியிருக்கும். இப்படி வீணைச் செலவு ஆவதில் பயன் இல்லை. உடனடியாக இன்ஜினியர், சூப்பரவைசர் முதலியவர்களை நியமித்து அங்கே வேலைகளைத் துவக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6th May 1957]

[Sri S. Khadher Sheriff]

கடைசியாக எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த கனம் சபாநாயகருக்கு எனது நன்றியை மறுபடியும் தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. SUBBAIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினத்தில் என் பகுதியில் திருநெல்வேலி ஜில்லா, வட பகுதியிலே கோவில் பட்டி, சங்கரன் கோவில் தாலூகா முதலிய இடங்களில் சென்ற ஆறு வருஷ காலமாக மழையின்மையால் பாசனவசதியற்ற நிலையிலே அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்படவேண்டியதாய் இருக்கிறது. மகசூல் குறைந்து பல இடங்களில் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிணற்றில் ஊற்றுசூட வற்றி பஞ்ச பிரதேசங்களாக காட்சியளித்து வருகிறது. இந்த பகுதி மக்கள் இன்றைய தினம் பொருளாதார நிலையில் கீழ்த்தரமாக இருப்பதை முன்னிட்டு அப்பகுதிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாய மக்களுக்கு செலாகரியமாக பெரும் நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அவசியமாக செய்து கொடுக்கவேண்டும். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து இயற்கையாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும் பம்பையாறு, கீரியாறு முதலிய நதிகளின் குறுக்கே நீர்த்தேக்கங்களை எதிர்காலத்தில் அரசாங்கம் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுமானால், இந்தப் பகுதிகளே மிகவும் நன்மை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பகுதியிலுள்ளத் தண்ணீரும் குறையாமல் இருக்கும்.

மின்சாரம் வைத்து தண்ணீரை இறைப்பதென்றால் அதிலும் கஷ்டங்கள் அதிகமாக இருக்கிறது. மின்சாரத்தில் மினிமம் சார்ஜ் வசூலிப்பதற்கு மின்சார இலாகா கெடுபிடி செய்வதனால் பயிர்கள் குறைந்திருக்கிறது. பருத்தி விளைச்சல் பெரிய அளவுக்கு குறைந்திருக்கிறது. ஆகவே வரண்ட பகுதி உள்ள எங்கள் பிரதேசத்திற்கு அரசாங்கம் எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களையும், பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களையும் எடுத்து நிறைவேற்றி புறம்போக்குகளில் வாழும் மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம் நாட்டு சரித்திரத்திலே பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்திலே விடுதலைப் பங்கெடுத்து கொண்டோர் பல்லாயிரக் கணக்கான அரசியல் தியாகிகள் இன்று பீஹாரிலும், ஒரிஸ்ஸாவிலும் பல மாகாணங்களிலும் ஆதரிக்கப்பட்டு இருப்பதை அறிந்தும்சூட தமிழ் மாகாணத்தில் பல வயோதிசர்கள் பிச்சை எடுக்கக்கூடிய நிலையில் திக்கற்று வாழ்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் சற்று சிந்தித்துப் பார்த்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். குறிப்பாக கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு எதிர்காலத்தில் அரசியல் தியாகிகள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நல்லமுறையில் நடத்துவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுடைய கால் நடைகளுக்கு பாதுகாப்பு ஏற்படுத்துவது, இன்ஷூரன்ஸ் திட்டங்கள் போன்ற பல திட்டங்களை நமது அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தப் பகுதியில் மின்சாரம் இன்னும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. மின்சாரத்தை கொடுப்பதற்கும், அதற்கு வேண்டிய மோட்டார் வைப்பதற்காக அக்கிரமன்ட் எழுதிக்கொடுக்கும்படியும் மினிமம் சார்ஜ் 200, 300 ரூபாய் கொடுக்கும்படியாகவும் செய்கிறார்கள். இந்தப் பஞ்ச பிரதேசத்தில் உள்ள மக்கள் இன்றையதினம் அவ்வரியை கட்ட முடியாத நிலையில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. இந்தப் பிரதேச மக்களுடைய நிலையை மனதில் கொண்டு விதியை சற்று தளர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கோவில்பட்டி, சங்கரன் கோவில் முதலிய பிரதேசங்கள் மானம் பார்த்த பூமி. அங்கே மழை பெய்தால்தான் வளர்ச்சி உண்டு. ஆகவே அங்குள்ள மக்கள் வாழ்வதற்கு வேண்டிய வசதியை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

***SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :** கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தில் சர்வசாதாரண

[Sri S. Pakkirisami Pillai]

[6th May 1957]

விஷயங்கள்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறது இதில் நாம் முக்கியமாக காணக்கூடியது ஒன்றும் இல்லை. அண்மையில் கேரள ராஜ்யத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதிக்கம் பெற்ற அவர்கள் என்னென்ன திட்டங்கள் கொண்டுவர இருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி அவர்கள் முன்னதாகவே அறிவித்திருக்கிறார்கள். அவைகள் சாதாரண மனிதனுடைய அபிலாஷையை பூர்த்தி செய்யும்படியான நிலைமை இருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அரசாங்கத்தினர்கள் தங்கள் ஆட்சியில் எல்லாவற்றையும் பூர்த்தி செய்துவைக்கமுடியுமா? அதை பூர்த்தி செய்வதற்கு அவர்களுக்கு ஆற்றல் உண்டா என்பது வேறு விஷயம். அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்போனால் கம்யூனிஸ்ட் நாடுகள் தங்கள் மத்தியில் இருக்கும் நிலைமையை எவ்வாறு சமாளிக்கிறது என்பதை ஆராயவேண்டும். அது மக்களுக்கு எவ்விதத்தில் பிரயோஜனமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் கொஞ்சம் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். ஒன்று மட்டும் நமக்குத் தெரியும். கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளில் பொருளாதார சமத்துவம் இருக்கிறது. ஆனால் அரசியல் சமத்துவம் இல்லை. பொருளாதார சமத்துவம் என்று சொன்னால் எல்லாரும் வறுமையில் வாடாமல் நல்வாழ்வு வாழ வழி செய்யவேண்டும். ஆனால் அங்கே சுதந்திரமாக இருப்பதற்கு முடியாது. கம்யூனிஸ்ட் அல்லாத அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு அரசியல் சமத்துவம் இருக்கிறது. ஆனால் பொருளாதார சமத்துவம் கிடையாது என்பதை நாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். நமக்கு எல்லாருக்கும் பொருளாதார சமத்துவம் வேண்டும். அரசியலிலும் சமத்துவம் வேண்டும். நாம் இப்போது சோஷலிச சமுதாயம் ஒன்று உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அவற்றை உருவாக்க அரசாங்கத்தார் என்னென்ன திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை கவனிக்கவேண்டும்.

நம் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. நம்மை சுற்றி இருக்கும் மக்கள் எத்தனை பேர்கள் வேலையில்லாமல் வாடி வதங்குகிறார்கள். இதில் எத்தனை பேர் படித்தவர்கள் பாக்கிரியில் வேலை செய்வதற்கும் தயாராக இருக்கிறார்கள். எத்தனையோ எஸ். எஸ். எல். ஸி., இன்டர்மீடியட் படித்தவர்கள் மிஷின்களுடன் வேலை செய்யத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியவில்லையென்றால் அதற்கு யார் பொறுப்பானி? கிராமங்களில் மிருகம் போல் உழைப்பது அநாகரீகமெனக் கருதி விவசாயம் செய்ய யாரும் தயாராக இல்லை. கிராமங்களில் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய மிஷின்களை கொடுத்தால் படித்த வேலையில்லாதவர்களும் அங்கு போய் வேலை செய்யத்தயாராய் இருப்பார்கள். இம்மாதிரி வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுத்தால் வேலையில்லாத மக்களுக்கு உதவி செய்வதாயிருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படி முடியவில்லையானால் வேலையில்லாத அலுவல்கள் கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் “வேலை கொடு, அல்லது சோறு போடு” என்ற ஸ்லோகம் நிலவி வருகிறது. ஆனால் இதற்கு அரசாங்கத்தாரால் ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா என்பதுதான் தெரியவில்லை. அரசாங்கத்தார் யார்மேல்வது பறி போடலாம், அதில் அரிதம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் நமது பக்கத்தில் இங்கு கேரள அரசாங்கத்தைப்பார்த்தாவது நமது அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

12-10
p.m.

அதிர்ஷ்டவசமாக இன்டெக்ரல் கோச் பாக்கிரி சென்னையில் இருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ளவர்கள் அங்கே உத்தியோகங்களுக்கு மனு போடுகிறார்கள், உத்தியோகங்களுக்கு அமர்த்தவும் படுகிறார்கள். ஆதித்திராவிட மக்கள் அங்கே உத்தியோகங்களுக்கு மனுபோட்டால், அவர்கள் ஆதித்திராவிடர்கள் என்பதற்கு ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் அத்தாட்சிப்பத்திரம் வாங்கி அனுப்பவேண்டும். அத்தாட்சிப்பத்திரத்தில் கையெழுத்து வாங்குவதற்கு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளிடம் சென்றால் அவர்கள் கையெழுத்துப்போட மறுக்கிறார்கள். மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளிடம் பெறவிட்டால் ஒரு டெப்டி கமிஷனரிமோ அல்லது வேறொரு கெஜட் ஆபீசரிடமோ கையெழுத்து வாங்கி அனுப்பலாம் என்றால், அவர்களும் எளிதில் கிடைப்ப

6th May 1957]

[Sri S. Pakkirisami Pillai]

தில்லை. இம்மாதிரி படித்த ஹரிஜன வாலிபர்கள் உதாசினப்படுத்தப்பட்டு வேலையில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்திப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் வழி தேடியாகவேண்டும்.

இப்போது அரிசியின் விலை நாளாசம் போல் உயர்ந்து வருகிறது என்பது நமக்குத்தெரியும். எல்லா உணவு தானியங்களின் விலைகளும் உயர்ந்துவருகின்றன. படி அரிசி பதினென்றரையணு என்று நியாய விலையை அரசாங்கத்தார் நிர்ணயித்தாலும்கூட எல்லா ஏழை மக்களும் படி பதினென்றரையணு வீதம் அரிசி வாங்கிச்சாப்பிட முடிவதில்லை. அவர்களுக்கு பதிமூன்றரையணு அல்லது பதினென்கரையணு அல்லது ஒரு ரூபாய்க்குத்தான் படி அரிசி கிடைக்கிறது. படி அரிசி பதினென்றரையணு என்ற நியாய விலை நிர்ணயமானது தொழிலாளர்களின் பஞ்சப்படியைக் குறைவாக நிர்ணயிப்பதற்கு மட்டும் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. இதனால் தொழிலாளர்களுக்கு குறைவாகப் பஞ்சப்படி கொடுக்கப்படுகிறது. தொழிலாளர்கள் பதிமூன்றரையணு அல்லது பதினென்கரையணு அல்லது ஒரு ரூபாய்க்கு படி அரிசி வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் போது அவர்களுக்கு பதினென்றரையணு நியாய விலையின்படி பஞ்சப்படி நிர்ணயிப்பதானது அவர்களை ஏமாற்றுவது ஆகும். ஆகவே முதலாளிகளுக்கு அனுசரணையான முறையில்தான் இந்த அரசாங்கம் செயலாற்றிவருகிறது. இந்த அரசாங்கம் முதலாளிகள் லாபம்டைவதற்கு அனுசரணையாக இருக்கிறது என்று தொழிலாளர்கள் பிரசாரம் செய்யக் கூடிய முறையில் தான் இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கத்தார் சரியான நியாய விலையை நிர்ணயித்து தொழிலாளர்களின் நியாயமான பஞ்சப்படியை கவனித்தாகவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், நமது ராஜ்ய அரசாங்க சிப்பந்திகளின் பஞ்சப்படி இரண்டாவது தடவையாக உயர்த்தப்பட்டது. இந்திய அரசாங்க மந்திரி ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அதற்கான மத்திய நிதி உதவியளிப்பதற்கு இணங்கினார்கள். ராஜ்ய அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் அதே சம்பள விகிதத்தில் சென்னை கார்ப்பரேஷனில் வேலைசெய்யும் சிப்பந்திகளுக்கும் உபாத்யாயர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவு போடவில்லை. ஆனால் இன்று வரையில் கார்ப்பரேஷன் சிப்பந்திகளுக்கு அந்த விகிதத்தில் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு அந்த விகிதத்தில் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதற்கு உத்தரவு போடவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதல் ஐந்தாண்டு திட்டக்காலத்தில் நமது நாட்டில் செல்வம் 15% உயர்ந்திருப்பது நமக்கு தெரியும். ஆனால் இந்த 15% பணம் யாரிடம் போயிற்று? அந்தப் பணம் முதலாளிகள் கையில்ல்தான் சிக்கியது. இந்தச் செல்வ உயர்வால் ஏழைகளுக்கு ஒரு விதத்திலும் லாபம் கிடை யாது. 1939-லோ 1942-லோ இருந்ததைவிட இன்றைக்கு, 1957-ல், தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைமை மிகவும் மோசமானதாக இருக்கிறது என்பது நமக்குப் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரியவருகிறது. முன்பு ஏழையாக இருந்தவன் இன்றும் ஏழையாகத்தான் இருக்கிறான். பணக்காரர்கள் பணக்காரர்களாகவே இருந்துவருகிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றி சோஷலிஸ பாணி சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டும். அரசாங்கத்தின் சோஷலிஸ பாணி சமுதாய அமைப்பு பேச்சளவில்தான் இருக்கிறதேயொழிய செயலளவில் திட்டங்கள் எதுவும் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. மேலே இருப்பவர்களைக் கீழே இறக்குவதற்கும் கீழே இருப்பவர்கள் மேலே தூக்குவதற்கும் அரசாங்கம் ஒரு வழியும் செய்யவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri P. S. CHINNADURAI : கனம் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய பேருரையை உலகம் போற்றும் மே தினத்தன்று நிகழ்த்தினார்கள். மே தினம் உலகத்திலுள்ள உழைப்பாளி

[Sri P. S. Chinnadurai]

[6th May 1957]

மக்கள் அனைவருக்கும் மிகவும் புனிதமான ஒரு தினம். அந்த தினத்திலேதான் அடிமைப்பட்டுக்கிடந்த உழைப்பாளி வர்க்கம் முதன் முதலாக முதலாளித்துவக் கொடுமையை எதிர்த்து தன் உரிமையை முழங்கியது. அத்தகைய புனிதமான ஒரு தினத்தில் விடுமுறை விடவேண்டியதற்குப் பதிலாக அந்த தினத்தில் நமது மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தமது பேருரையை ஆற்றிய துர்பாக்கியம் நேரிட்டது மிகவும் எங்களுடைய தக்கதாகும். அத்தகைய ஒரு துர்பாக்கியம் நேர்ந்தமைக்கு தமிழ்நாட்டு அரசியல் தலைவர்களின் கொள்கையே பெரிதும் காரணம் என்று நான் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. இந்த விஷயத்தை எடுத்துக்காட்டும் முறையில் தான் அந்த தினத்தின்று இந்த சபைக்கு வராமல் எங்களுடைய ஆட்சேபணையைத் தெரிவிப்பதென்று தீர்மானித்திருந்தோம். அப்படிச்செய்வதன் மூலமாகவாவது எதிர்காலத்தில் இத்தகைய துர்பாக்கியச் சம்பவங்கள் நேராமல் தவிர்ப்பதற்குத் தமிழ்நாட்டின் ஆட்சியாளர்கள் முற்படுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையிலேதான் அதனை நாங்கள் செய்தோமேதவிர வேறு எதனையும் உத்தேசித்துச் செய்யவில்லை என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்வாறு இதனை எடுத்துக் கூறுவது குற்றம்கூறும் நோக்கத்தோடு அல்ல. ஆனால் உண்மையான குறைகளை ஆட்சியாளர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டும் முறையில்தான் இதனை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம். குறைகளைச் சொல்லும்போது இந்த சபையில் ஆட்சியாளர்கள் பகுதியில் உள்ளவர்கள் முகம் சுளிப்பதைக் காண்கிறேன். குறைகளைச் சொன்னால் முகமலர்ச்சியடைந்து குறைகளைக் களைத் தெறிவதற்கு வழி காண்பதற்கு அவர்கள் சிந்தனை செல்ல வேண்டுமே தவிர, அவர்கள் முகம் சுளிப்பது சரியல்ல. அவர்கள் முகம் சுளிப்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை.

THE HON. SRI P. KAKKAN : நாங்கள் முகம் சுளிக்கவில்லை.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Are the words “முகம் சுளிக்கிறது” parliamentary?

DEPUTY SPEAKER : “They are parliamentary.”

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முகம் சுளிக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அது கேட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவ்வாறு முகமலர்ச்சியோடு குறைகளைக் கேட்டு அவைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு மார்க்கங்களைக் தேடுவார்களேயானால் நாங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதில் ஏதாவது அர்த்தம் இருக்கும். சென்ற ஆண்டு இதே நாட்களில் நான் சீன நாட்டில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தேன். அப்போது, அங்கே நான் எந்த இடத்திற்குச் சென்றாலும் சரி—தொழிற்சாலைக்குச்சென்றாலும் சரி, சிறைச்சாலைக்குச் சென்றாலும் சரி—எல்லா இடங்களுக்கும் சுதந்திரமாகச்சென்று எல்லாவற்றையும் பார்ப்பதற்கு எனக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. நான் சென்ற இடங்களில் இருந்தவர்களை கேள்விகளும் சந்தேகங்களும் கேட்பதற்கும் எனக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், அந்நாட்டில், வெளிநாட்டவர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு பதில்களும் எழுப்பிய சந்தேகங்களுக்கு விளக்கங்களும் கொடுக்கப்பட்டன. அது மாதிரி மல்ல. ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும், அதாவது முதலில் ஒவ்வொரு இடத்திற்குச் சென்றபோதும், கடைசியில் அந்த இடத்தை விட்டு விலகும்போதும், அங்கிருந்தவர்கள் விடுத்த வேண்டுகோள் ஒன்றே தான். அதாவது, “எங்களிடத்தில் குறைகள் இருந்தால், இங்கே குறைகளைக் கண்டால், அவற்றை நீங்கள் தயவு தாட்சண்யமின்றி எடுத்துக்கூறுங்கள். தயவுசெய்து இந்தப்புத்தகத்தில் உங்கள் அபிப்பிராயங்களை பதிவுசெய்துவிட்டு போங்கள்” என்பது அங்கிருந்தவர்கள் சொன்னார்கள். “இதற்கு அத்தம் என்ன” என்பது ஏன் சொல்கிறீர்கள்? என்று நான் கேட்பபோது அவர்கள் சொன்ன பதில் இதுதான் : “உங்களைப்போன்று வெளிநாடுகளிலிருந்து இங்கே வருகிற பல பெரியார்களும் எங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச்சொன்னால் தான் நாங்கள் எங்கள் குறைகளைத் திருத்திக்கொண்டு

6th May 1957]

[Sri P. S. Chinnadurai]

முன்னேறமுடியும். சீன ஒரு பெரிய நாடு. சீன முன்னேற வேண்டுமானால் உலகத்திலுள்ள பல நாடுகளிலுமிருந்து இங்கே வரும் பல பெரியார்களும், பல கருத்தினரும் இங்குள்ள குறைகளை எடுத்துக்கூறவேண்டும். சீன நாட்டை புகழ்வதற்காக நான் இதைக் கூறவில்லை. நாங்கள் கூறுவதில் உண்மையிலேயே கற்றுக்கொள்வதற்கு ஏற்ற அறிவுரைகள் இருக்குமானால் அவற்றைக்கற்றுக்கொள்வதற்கு ஆட்சியாளர்கள் தயங்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைக்கூறுகிறேன். ஆகவே எடுத்துக்கூறுவதற்கு பல குறைகளும் யோசனைகளும் இருக்கின்றன. எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்லாமல் எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்களின் நிழலில் ஆட்சியாளர் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் கூடக் குறைகளை நாகுக்காக எடுத்துக்காட்டுகிறார்கள்.

அந்தக் குறைகளை உண்மையாக உணர்ந்து அவைகளை நிவர்த்திப்பதற்குரிய மார்க்கங்களை ஆட்சியாளர்கள் தேர்வார்களேயானால் நிச்சயமாக தமிழ் நாட்டின் பெருமக்கள் இந்த ஆட்சியாளர்களுக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டு இருப்பார்களென்று பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்களது உரையிலே விசைத்தறிகளை ஒழிப்பதுபற்றியும், விசைத்தறிகளை அடியோடு தமிழ் நாட்டிலே இல்லாமல் செய்வதைப்பற்றியும் ஒரு வார்த்தைகூட சொல்லப்படாதது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். சமார் ஐந்து லட்சம் கைத்தறிக்காரர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள். அவர்களை நம்பி வாழ்கிற பல லட்சக் கணக்கான அவர்களுடைய குடும்பத்தினர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கையை மிகவும் பாதிக்கிற அளவில் விசைத்தறிகளைப் புகுத்தும் திட்டம் இன்று அகில இந்திய ரீதியில் உருவாகி வருகிறது. சமார் 35,000 விசைத்தறிகளுக்கு இந்திய அரசாங்கம் அனுமதி அளித்து அவற்றில் ஒரு கணிசமான பகுதி தமிழ் நாட்டுக்கு வர இருப்பதை அறிகிறோம். அறிந்திருந்தும், ஆங்காங்கு சில கிராமங்களில் புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது, கூட்டுறவு முறையிலே. இந்த விசைத்தறிகளைப் புகுத்துவதால் கைத்தறிகள் நாளாவட்டத்தில் நசிந்து போகும் என்பதைக் குறித்து இந்த சபையிலுள்ள கைத்தறி பிரச்சினையை அறிந்துள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் சந்தேகம் இராது என்று நான் நம்புகிறேன். இன்றைய தினத்தில் விசைத்தறியைப் புகுத்துவதால் சிறிது ஊதியம் அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்ற மாயை தோன்றியபோதிலும், இந்த விசைத்தறிகளைப் புகுத்துவதால் நாளாவட்டத்தில் கைத்தறியிலே ஈடுபட்டிருக்கிற ஏராளமான ரெசவாளர்கள் நலிந்து போவார்கள், அவர்கள் தொழில் இழந்து போவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இன்றைய தினம் விசைத்தறியைப் புகுத்துவதில் ஒரு பக்கத்தில் அரசியலாரும், இன்றோடு பக்கத்தில் ஆலை முதலாளிகளும் பெரும் நாட்டம் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆலை முதலாளிகள் இதில் நாட்டம் கொண்டிருப்பதால், நிச்சயமாக அதில் அபாயம் இருக்கிறது என்பதை நாம் இந்த நாளில் காணத்தவறுவோமேயானால் பிற்பாடு ஒரு காலத்தில் கைத்தறி ரெசவாளர்கள் தங்கள் வாழ்வு இழந்து போய் தெருவில் பிச்சைக்காரர்களாய் அலைகிறகாலத்தில், வேலை யில்லாத திண்டாட்ட கொடுமை விரிவாகப் பரந்திருக்கிற துன்பமயமான நிலையில் உணர்வேண்டியவர்களாக இருப்போம். அன்று நாம் ஏதும் செய்ய இலாபமல்லபோகும் என்பதை அரசியலார் இன்று உணர்ந்து காரியத்தில் ஈடுபட அவர்கள் முன் வரவேண்டும். அது, அவர்களது சுடமையாகும் என்று நினைவுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

கவர்னரது பேருரையில் இந்த ராஜ்யத்தின் பொது சுகாதாரத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட குறிப்பிடாதது மிகமிக வருந்தத்தக்கதாகும். போதுமான வைத்திய வசதி கிடையாது. போதிய டாக்டர்கள் கிடையாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. நகரப் புறங்களில் மாத்திரமல்ல. கிராமங்களில் இந்த நிலை இன்னும் மிக பரிதாபகமானதாகும். திருச்சி ஜில்லாவில், விஞ்ஞானம் மிக மேலோங்கி வளர்ந்திருக்கின்ற இக்காலத்தில், அம்மை நோய்க்கு பலர் பலியாகி வருகிறார்கள் என்றால், அது தமிழ் நாட்டுக்கு பெருமை அளிப்பதா என்று சற்று சிந்திக்கவேண்டும். மதுரை ஜில்லா முழுவதும் காலாவால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அந்த காலவட்ட கலெக்டர் அறிவித்திருக்கிறார். இது நமக்கு பெருமை அளிக்கிறதா என்று பணிவுடன்

12-20
p.m.

[Sri P. S. Chinnadurai]

[6th May 1957]

கேட்க விரும்புகிறேன். வைத்திய வசதிபற்றி போதிய அக்கரை காட்டவில்லை என்பது, அதுபற்றி கவர்னரது உரையில் குறிப்பிடாதது வெளிப்படுத்திறது. ஆங்காங்கு போதிய படுக்கை வசதியின்றி ஆஸ்பத்திரிகளில், மாட்டுத் தொழுவங்களில் மாடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கிறதைக் காட்டிலும் மோசமான நிலையில் கீழே படுக்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், நோயாளிகள். அவர்களுக்குரிய மருந்து வசதிகள் கிடையாது. படுக்கை வசதிகளும் கிடையாது. இம்மாதிரி வசதியின்மை காரணமாகத்தான் இறந்து போகிற நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாயிருக்கிறது என்று ஐயுற வேண்டிய நிலைமையை நாம் காணத்தவறக்கூடாது. இதைக் கவனித்து இதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மிகவும் முக்கியமானது விவசாயிகளின் பிரச்சனை. விவசாயிகளின் பிரச்சனை குறித்து மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்களின் பேருரையில் ஆங்காங்கு சில விஷயங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விஷயத்தை பாராட்டுகின்ற அவசியம் இருந்தபோதிலும், அதைக் காட்டிலும் விட்டுப்போன பிரச்சனைகளைப்பற்றி இங்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். விவசாயிகள் மிகவும் கடனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் அதனின்றி அவர்களை விடுவிக்க ஏதோ முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த முயற்சிகள் எல்லாம் சமுத்திரத்தில் கரைத்த பெருங்காயம்போல இருக்கிறதே தவிர உண்மையில் இதுவரையில் பூர்ண நன்மை அளிப்பதாய் இல்லை. அண்மையில் சில மாதங்களுக்கும் முன்பு இந்துயன் ரிசர்ச் பாங்காட் நியமிக்கப்பட்ட கிராம கடன் சர்வே கமிட்டியார் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்கள். அதிலே, உத்தரப் பிரதேசத்திலும், தமிழ் நாட்டிலுமுள்ள விவசாயிகள்தான் கடன் பளுவால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. 1929-ம் ஆண்டில் இருந்ததைக்காட்டிலும் 1954-ம் ஆண்டில் அவர்கள் மிகவும் மோசமான அளவில் கடனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டியின் அறிக்கை கூறும்போது அது தமிழ் நாட்டுக்கு பெருமை அளிக்கிறதா என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இதை நிவர்த்திப்பதற்குள்ள மார்க்கங்களை வெகு வினாவில் செய்யவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன். இன்னும் மிக முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டிய ஒரு சாதாரண காரியத்தைக்கூட விவசாயி விஷயத்தில் நிவர்த்திப்பதற்குரிய மார்க்கங்களை அரசியலார் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதாகும். வெகு காலமாக எஸ்.பி.ஸி.எ. டிப்பார்ட்மென்டின் தொல்லை பொறுக்க முடியாமல் மிகுந்த அவதிக் ஆளாகி வருகிறார்கள், விவசாய மக்கள். அந்தக் குறையை நிவர்த்திப்பதற்கு 1936-ம் ஆண்டு தேர்தல் நடந்த காலத்திலேயே விவசாயிகளுக்கு வாக்குறுதி அளித்தது. அன்றிருந்த அதே ஆட்சியாளரின் கட்சிதான் இன்றும் ஆட்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலையில் இப்பொழுதேனும் அதைக் கவனித்து இந்தத் தொல்லையிலிருந்து விவசாயிகளை விடுவிப்பதற்குரிய முறையில் எஸ்.பி.ஸி.எ. டிப்பார்ட்மென்டின் அதிகாரத்தை கட்டுப்படுத்த முற்படவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன். எஸ்.பி.ஸி.எ. டிப்பார்ட்மென்ட்காரர்கள் விவசாயியின் மாட்டுக்கு ஒரு புண் இருக்கிறது என்று கூறி பிடித்து அவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கிறார்கள். அதை விட்டு விட்டு, அதற்குப் பதிலாக அந்தப் புண்ணுக்கு மருந்திட்டு, அதாவது அதனை ஆற்றுகிற பணியில் அந்த இன்ஸ்பெக்டர்கள் உபயோகப்படுத்தப்படுவார்களேயானால் அது மிகவும் மேன்மையாயிருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இவை யெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக விவசாயிகளைப்பற்றி ஒன்று கவனிக்கவேண்டும். கிட்டத்தட்ட சுமார் 50,000 பம்ப்செட்டுகள் இந்த ஆண்டு முடிவிற்குள்ளாக தமிழ் நாட்டிலே மின்சாரத்தால் இயங்கும் என்று அரசாங்க அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. மொத்தமாக வைத்துப் பார்க்கும் போது இவ்வளவு அதிகப்படியான மின்சாரத்தை விவசாயிகள் உபயோகித்தும் கூட அவர்களுக்கு, தொழிற்சாலைகளுக்கு கொடுக்கிற சலுகைகள் கூட அரசாங்கம் கொடுக்காதது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். ஏன் இவ்வாறு நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. தொழிற் சாலைகளில் உபயோகிக்கிற

6th May 1957]

[Sri P. S. Chinnadurai]

மின்சாரத்துக்கு இருக்கிற கட்டணத்தைக் காட்டிலும் 4 மடங்கு அதிகப் படியாவது கட்டணம் விவசாயத்திற்கு உபயோகிக்கிற மின்சாரத்துக்கு வைத்திருக்கிறது. இது எந்த வகையில் நியாயம் என்று தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இன்னும் விலைவாசிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் வீலே வாசிகளின் நிலையம் இப்படித்தான். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆனால் அந்த உற்பத்திப் பொருளுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்வது யார்? வர்த்தகர்கள் அல்லது மிகப் பெரிய முதலாளிகளாய் இருக்கிறார்கள். பருத்தி உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அதை உற்பத்தி செய்வதுதான் விவசாயிகள் பொறுப்பு தவிர அதற்கு வீலே நிர்ணயம் செய்வது முதலாளிகள்தான் என்ற ரீதியில்தான் இப்பொழுது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வீலேவாசியை சமனப் படுத்துவதற்குரிய மார்க்கங்களைத் தேடி விவசாய உற்பத்திக்கும் தொழிற்சாலை உற்பத்திக்கும் மத்தியிலே சமமான நிலை இருக்கும்படியான அளவில் பார்த்துக்கொள்வது அரசியலாரின் கடமை என்று இந்த நாளில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மின்சார உற்பத்தியும் சப்ளையும் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டிலே மிகவும் பாராட்டத்தக்க முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் மனப்பூர்வமாகவும், மகிழ்ச்சியுடனும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்திலே மின்சார தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற சிப்பந்திகளின் குறைகளை தீர்ப்பதற்குரிய மார்க்கங்களைத் தேடாத வரையில், அந்த அபிவிருத்தியில் மிகுந்த தடை ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. மின்சார இலாகா சிப்பந்திகளின் குறைகள் பல நாட்களுக்கு முன்பாகவே அவர்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டும், அவைகளை கவனியாத நிலையில் காலம் கடத்தப் படுகின்ற ஒரு நிலைமை நிலவுகிறது. அந்தக் குறைகளை போக்குவதற்கு ஆட்சியாளர் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-30
p.m.

விவசாயிகளுக்கு ஒரு வருடமுழுவதும் போதுமான வேலை கிடைப்பதில்லை. அதிலும் குறிப்பாக கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் பல பகுதிகளிலே விவசாயிகள், பாசன வசதிக்கு நீர் இல்லாத காரணத்தினாலே, தண்ணீர் இல்லாத நிலையிலே, ஒரு வருடத்தில் பாதி காலம் சம்மா இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இதர உபதொழில்களை கண்டுபிடித்து கொடுப்பதற்கு உரிய காரியங்களை, அதிகமான வகையில் செய்ய வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். இந்த வகையில் புதிதாக இப்போது தயாரிக்கப்பட்டுள்ள பதினாறு கதர்கள் கொண்ட, மின்சாரத்தால் இயங்குகிற, சர்க்காக்கள் பெரிதும் பயன்படும். அதனால் விவசாய மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்வதற்கு உரிய ஒரு வழியும் சுலபமாக பிரக்கும். அதற்கு அதிகப்படியான ஆக்கம் கொடுத்து, அதிகபட்சமான ஆதரவு அளித்து, விரிவான அளவில் கோயம்புத்தூர் போன்ற பஞ்சம் அதிகம் நிலவுகிற பகுதிகளிலே வினியோகம் செய்வதற்கு, ஆட்சியாளர் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

நமக்கு முன்னால் உள்ள பிரச்சனைகள் மிக அதிகம். அவைகள் அனைத்தையும் பற்றி பேசுவதற்கு எனக்கு நேரம் இல்லை. மிகக் குறுகிய காலத்திலும் அனைத்தையும் எடுத்துச் சொல்லுவது என்றால், புதிதாக இப்போது சட்ட சபைக்கு வந்த எனக்கு அவ்வளவு சாத்தியம் இல்லை. இருக்கிற அளவிலே, நிலைவுக்கு வருகிறதை மாத்திரம் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமக்கு முன்னால் எவ்வளவோ பெரிய வேலைகளை வைத்துப் பார்க்கும் போது, இப்போது உள்ள எட்டு பேர் கொண்ட அமைச்சர் அவை இவ்வளவு வையது பூர்ணமாக நிறைவேற்ற இயலுமா என்ற சந்தேகம் எனக்கு இயல்பாகவே ஏற்படுகிறது. கேரளம் போன்ற சிறிய ராஜ்யத்தில் பதினான்று அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்போது சென்னை போன்ற இவ்வளவு பெரிய இந்த ராஜ்யத்தில் எட்டு அமைச்சர்கள் கொண்ட ஒரு அமைச்சர் அவை, எவ்வாறு இவ்வளவு பெரிய காரியங்களை ஏற்று திறம்பட நடத்த முடியும் என்று சந்தேகிக்கிறேன். என் ஆலோசனையை

[Sri P. S. Chinnadurai]

[6th May 1957]

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்களேயானால், இப்போது இருக்கிற எண்ணிக்கை போல அதே அளவுக்காவது குறைந்த பட்சம் எண்ணிக்கையை உயர்த்தி, அவர்களுக்கு அமைச்சர்கள் என்று பெயர் கொடுக்காமல், உப மந்திரிகள் என்ற நிலையில் வைத்துப் பார்ப்பது மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும். எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் இத்தகைய ஆலோசனையை கொடுப்பது ஆட்சியாளருக்கு வேடிக்கையாகத் தோன்றலாம். நான் உண்மையாகவே சொல்கிறேன். மிக மிகப் பெரிய பொருப்புக் கினை ஒருவரே திறம்பட நிர்வகிப்பது கடினமானது. அப்படியிருந்தால் போதுமான அளவுக்கு திறமையாக நிர்வகிக்க இயலுமா என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. ஆகவே நான் சொன்ன விஸ்தரிப்புக்கு அமைச்சர் அவை முற்படுமானால் அதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். ஆனால் சம்பளத்தைப் பொருத்த வரையில் இப்போது இருக்கிற 1,500 ரூபாய் சம்பளத்தை இன்னும் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொண்டு எப்படியாவது சரி செய்து கொள்ளலாம். பல இளைஞர்கள் ஆட்சியாளர் கட்சியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் ஒரு அனுபவம் ஏற்படுவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். ராஜ்யத்தின் நிர்வாகத்தையும், திறம்பட நடத்துவதற்கு முடியும். இந்த மாதிரி அமைச்சர் அவையில் மாறுதல் ஏற்படுத்தப்படுவது கவனிக்கபடுமென்று நான் பரிபூர்ணமாக நம்புகிறேன்.

அரசாங்க ஊழியர்களின் குறைகளை தீர்ப்பதற்கு மிகுந்த கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் அரசாங்க ஊழியர் மனம் கோணி இருப்பார்களேயானால், அவர்களின் குறைகள் தீர்க்கப்படாத நிலையில் அவர்கள் துன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு இருப்பார்களேயானால், நிச்சயமாக அரசாங்க காரியங்கள் திறம்பட நடக்காது. ஆகவே துன்பப்படுகிறவர் யார் என்று பார்த்தால், சாதாரண பொது மக்கள் தான். ஆகவே அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர்கள் கிராம அதிகாரியாய் இருந்தாலும் சரி, மின்சார இலாகா சிப்பந்தியாய் இருந்தாலும் சரி, அல்லது என்.ஜி.ஓ. பகுதியினராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியராக இருந்தாலும் சரி, எவராக இருந்தாலும், அவர்களின் குறைகளை நிவர்த்திக்க முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது என் தாழ்மையான வேண்டுகோள். பஞ்சாலையில் வேலை செய்யும் ஒரு சாதாரணத் தொழிலாளியின் சம்பளம் ஒரு கிராம அதிகாரிக்கு இல்லை. ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியருக்கும் இல்லை என்று பார்க்கும்போது அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இவர்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு வேண்டிய மார்க்கங்களை ஆட்சியாளர் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் அரசாங்கத்தில் இன்று நிலவுகிற இந்த அரசாங்கக் கப்பலிலே லஞ்சம், ஊழல் போன்ற கேரளாறுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இதே சபையில் கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள், இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் சொன்னார், பதுக்கல் என்பது பற்றுக்குறை இருக்கும்போது ஓரளவு இருக்கத்தான் செய்யும் என்று. அத்தகைய நிலைமை வந்திருக்கிறது. இதைப் போக்குவதற்கான மார்க்கங்களை நாம் தேடுவோமா? அதைத் தேடாத வரையில், முன்னேற்றம் என்ற பாதையில் நாம் அடி எடுத்து வைத்திருக்கிறோம் என்பது உண்மைதான் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். லஞ்சம், ஊழல், இவைகளை ஒழிக்க நாம் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்தே ஆகவேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம் ஆகும். இந்த விஷயத்தை எதிர் கட்சியினர் மாதிரியும் முதலில் கண்ணில் எண்ணையை விட்டுக் கொண்டு கவனித்துக் கொண்டிருந்தால் போதாது. கண்ணிலே எண்ணையை என்னதான் விட்டுக் கொண்டு கண்காணிக்கிற கணவன் இருந்தாலும், சந்தேகத்திற்கு உள்ளான மனைவி இருப்பாளே யாயின், எப்படி அந்தக் குடும்ப நிர்வாகம் திறம்பட நடைபெற முடியும்? லஞ்சம் மலிந்து தோய்ந்து கிடைக்கிற அரசாங்க இயந்திரம் இருக்கிறதே, இந்த இயந்திரம் நேற்று இன்று ஏற்பட்டதல்ல. வெகு காலத்திற்கு முன்பு, அன்றைய ஆட்சி காலத்தில் இருந்து ஏற்பட்ட, இந்த இயந்திரத்தை மாற்றுவது கடினமாயிருப்பினும், ஆட்சியாளர் துணிச்சலுடன் அதைச் செய்ய முன் வர வேண்டும். லஞ்சம், ஊழல் இவை மிக்க கொடுமையான குற்றங்களாக கருதப்படவேண்டும். சமூகத்தில் எப்படி

6th May 1957]

[Sri P. S. Chinnadurai]

தீயகுற்றங்களுக்கு கடும் தண்டனை இருக்கிறதோ, அதேபோல் லஞ்சம், ஊழல் இவைகளும் கடும் குற்றங்களாக கருதப்பட்டு அதற்குத் தக்கபடி சட்டம் மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டும் என்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

வருமானத்திற்கான வருவாயை கண்டுபிடிப்பதில் பலவகைகளை நாங்கள் குறிப்பிடலாம். உடனடியாக ரோடு போக்குவரத்து, பஸ்கள், லாரிகள் போன்றவைகளை அரசாங்கம் தன் உடமையாக்க வேண்டும் என்பது என் வேண்டுகோள். இதனால் சென்னை நகரில் பஸ் போக்குவரத்து தேசிய மாக்கப்படும் பெரும்நன்மை ஏற்படவில்லை என்ற அபிப்பிராயம் நிலவுமானால், அந்தக் காரணத்தைக்கொண்டு மற்ற இடங்களில் அப்படிச் செய்வதை நிறுத்தக் கூடாது. நம் திறமையை அதிகரித்து நல்ல முறையில் நாம் நம்முடைய காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். பஸ், லாரி போக்குவரத்துக்களை தேசிய உடமையாக்கினால், பெரும் வருவாய் பெற முடியும். ஏராளமான பணமும் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைச் சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **SRI M. KALYANASUNDARAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே கவர்னர் அவர்கள் இந்த சபையில் உரை நிகழ்த்திய சமயத்தில் சபைக்குள் 12-40
வராது வெளியில் இருந்த கட்சிகளுள் கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் ஒன்று. p.m.
காரணம் மே தினத்தன்று இந்த சட்டசபை கூடப்பட்டதே என்பது அல்ல. தொழிலாளிகளுக்கு மற்ற ஊழியர்களுக்கும் விடுமுறை விட்டுவிட்டு இந்த சபையை கூட்டுவித்திருந்தாலும் நாங்கள் ஆட்சேபித்திருக்கவும் யாட்போம். ஏனென்றால் இந்த சபையை ஒரு நாள் கூடுவது என்றால் பல்லாயிரக் கணக்கான பொதுமக்களுடைய பணம் செலவாகிறது. அதனால் இந்த சபை கூடும் ஒவ்வொருநாளும் அதிகமாக வேலை செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணமுடையவர்தான் நான். பொதுவாக தொழிலாளி பொது மக்களுக்கு விடுமுறை அளிக்கப்படவில்லை என்பதை ஆட்சேபிக்கக்கூடிய வகையில்தான் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அந்த சமயத்தில் கலந்துகொள்ளவில்லை என்பதை தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இரண்டாவது காரணம் இந்த சபையை இங்கு கூட்டுவதற்கு முடிவுஎடுக்க முறை. உண்மையில் இந்த சபையை இங்குதான் கூடப்படவேண்டும் என்ற அவசியம் இருந்தால் இந்த புதிய சட்டசபை கூடினபிறகு, புது சபாநாயகரை தேர்ந்தெடுத்த பிறகு இங்கு இந்த சபையை கொண்டுவரப்படுவதற்கு வேண்டிய நியாயமான காரணங்களை எடுத்துக்கூறி விவாதித்து, அதற்கு மேஜாரிட்டி பலம் இருக்கிறதா என்பதைப்பார்த்து அதன்படி ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருந்தால் நாம் அதை குறைசொல்லி இருக்கமுடியாது. இந்த சபையின் நிர்வாகம் தனிமைப்பட்டது. இதற்கு தனியான சுதந்திரம் உண்டு. சபையின் சபாநாயகருக்கும் தனி சுதந்திரம் உண்டு. இந்த இலாகா அரசாங்கத்திற்கு கட்டுப்பட்டது அல்ல. இந்த சபை நிதி அமைச்சருக்கோ அல்லது கவர்னர் குக்கோ கட்டுப்பட்டது அல்ல. அதனால் இந்த இலாகாவை இப்போது அதாவது சென்ற வருஷம் முதல் தனிமையாகதான் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த சபையின் சபாநாயகருடைய யோசனைகள் என்ன, அங்கத்தினர்களுடைய யோசனைகள் என்ன என்பதைப்பற்றி அறிந்துகொள்ளாமல் இந்த சர்க்கார் யதேச்சாதிகாரமாக இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறது. மெனண்டிரோட் கட்டிடத்திலிருந்து மாற்றி இங்கு சபையை கூட்டுவதினால் அங்கத்தினர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் எவ்வளவோ கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுமக்களுக்கு இந்த சபை நடவடிக்கைகளை பார்ப்பதற்கு ஆவல்கொண்டு பாஸ் பெறுவதற்காக ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களின் பின்னாலும் ஓடிவந்து விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களின் பின்னாலும் 10, 20 பேர்கள் பாரத்தையும் வைத்துக்கொண்டு ஒப்பு வாங்குவதற்கு ஓடிவருகிறார்கள். அவர்களை அங்கத்தினர்கள் அலட்சியம் செய்வதற்கில்லை. அவர்களை பார்த்து பயந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலைமையை சிருஷ்டித்திருக்கிறது இந்த நடவடிக்கை. இன்றைக்கு இந்த பிரச்சனையைவைத்து அங்கத்தினர்களிடையே வோட்டு எடுத்தால், இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள்கூட

[Sri M. Kalyanasundaram]

[6th May 1957]

95 சதமானம் பேர்களுக்கும் இந்த நடவடிக்கையை கண்டித்து வோட்டுப் போடுவார்கள் என்பது என் நம்பிக்கை. நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு தைரியம் இருந்தால் என்று சவாலே என்று அவர்களுடைய கட்சிக்கு சுதந்திரம் கொடுத்து பார்க்கவேண்டுகிறேன். அவசரப்பட்டு இதன்மீது முடிவு எடுப்பதற்கு என்னவந்துவிட்டது? வேண்டுமானால் நகரின் மத்தியிலுள்ள மெளண்ட்ரோட் கட்டிடத்திற்கு சர்க்கார் காரியாலயங்களை மாற்றட்டும். அதற்கான தொகையை வேண்டுமானால் பட்ஜெட்டில் அனுமதித்துக்கொடுக்கலாம். அப்படி ஏதாவது செய்திருந்தால் விவேகமான காரியமாக இருந்திருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதையும் ஆட்சேபிக்கும் வகையில்தான் கம்யூனிஸ்டு கட்சி கவர்னர் உரையின்போது சபையில் கலந்துகொள்ளாமல் இருந்தது என்பதை தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் காணப்படுகிற குறைகள் இந்த மந்திரி சபையினரைத்தான் குறிக்கும். இதிலுள்ள குறைகளுக்குப் பொறுப்பாளி இந்த மந்திரிசபையினர்தான். ஆகவே நாங்கள் கண்டிக்கிறது எல்லாம் இந்த மந்திரி சபையைத்தான் சாரும். இந்த தடவை நடந்த கவர்னர் அவர்களின் பிரசங்கத்திலுள்ள கொள்கை எந்த அளவுக்கு கோப்ட்டு காட்டுகிறது என்றால் பழைய கொள்கைகளைத்தான் பிரதிபலிக்கிறதே தவிர வேறு எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை. கழிந்த ஐந்து வருட காலத்தில் இந்த சர்க்கார் எந்தக் கொள்கைகளை கையாண்டு வந்ததோ அதையேதான் இப்பொழுதும் கோப்ட்டு காட்டுகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைப்பற்றி மாத்திரம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேர்தலைப்பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அமைதியான முறையில் நடந்தது என்று பாராட்டியிருக்கிறார்கள். தேர்தலைப் பொறுத்த வரையில் பாராட்டுதலுக்குரியவர்கள் நம் நாட்டு மக்கள்தான். தேர்தலில் நடந்த ஊழல்களைப்பற்றியும் தேர்தலில் நடந்த சம்பவங்களைப் பற்றியும் கருத்துக்கள் இரு பக்கங்களிலிருந்தும் பரிமாறிக்கொள்ளப்படன. இப்போது இரண்டு பக்கம் என்று சொல்வதற்கில்லை. மூன்று பக்கத்திலிருந்தும் என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. எங்களை சுற்றியும் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த தேர்தலைப்பற்றி ஒரு காரியம் மாத்திரம் என்னால் உறுதியாக கூறமுடியும். அதாவது தேர்தலில் இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவு முறை தவறி நடந்திருந்தாலும் தேர்தலில் கலந்துகொண்ட அரசாங்க ஊழியர்கள் ஓரளவுக்கு சரியாகவே நடந்தார்கள், என்று அவர்கள் சுடமை உணர்ச்சியோடு நடந்தார்கள் என்பதை தான் தயங்காமல் சொல்ல முடியும். நிர்வாக அதிகாரிகள் தங்கள் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு இடமளித்து நடந்திருந்தால், காங்கிரஸ் கட்சி இவ்வளவு அதிகமான ஸ்தாபனங்களைப் பெற்றிருக்க முடியாது!

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதனால்தான் உங்கள் கட்சியிலிருந்து நான்கு பேர்களாவது வர முடிந்தது.

SRI M. KALYANASUNDARAM: எண்ணிக்கை பெரிதல்ல, குணம்தான் பெரிது. என்றாலும் தேர்தலில் ஊழல்கள் நடைபெறாமலில்லை. தேர்தலில் ஊழல்களுக்கு காரணம் அரசியல்கட்சிகள்தான். அரசியல் கட்சிகள் கண்ணியமாக நடக்கத்தவறின. தேர்தல் சட்டங்களையும், ஜனநாயக கோட்பாட்டையும் காற்றில் பறக்கவிட்டன. ஆளும் கட்சியினர் முதல் குற்றவாளி என்று சொல்லலாம். நாங்கள் ஏதோ நான்கு பேர்கள்தான் வந்திருக்கிறோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். நாங்கள் வெற்றி பெற்றவர்கள் நான்கு பேர்கள் என்றிருந்தாலும்கூட நாங்கள் போட்டியிட்ட தொகுதிகளில் எல்லாம் மற்ற கட்சிகள் கையாண்ட ஊழல்களை நாங்கள் செய்யவில்லை என்றும் நாங்கள் ஒழுங்காக நடந்தோம் என்றும் கூறுவதற்கு நான் பெருமை அடைகிறேன். எண்ணிக்கையில் நாங்கள் கூடுதலாக இல்லாவிட்டாலும் நாங்கள் அதற்காக வருத்தப்படவில்லை. ஆனால் தேர்தலில் முறையாகவும் ஒழுங்காகவும் கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஒன்றுதான் நடந்துகொண்டது என்பதில் கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கு

6th May 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

பெருமையுண்டு. நாங்கள் குறைவான எண்ணிக்கையுடையவர்களாக இருந்தாலும் ஒழுங்கான, முறையான, குணம் படைத்தவர்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். (இச்சமயம் கனம் ஸ்ரீ ஸி. சுப்பிரமணியம், அவர்கள் மேஜை மீது தட்டினார்கள்.)

மேஜைமீது தட்டும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள், பண்டித நேரு அவர்கள், அவர்களைப்பற்றி என்ன புத்திமதி கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் கம்யூனிஸ்டு கட்சி அங்கத்தினர்களுடைய குணங்களை பாராட்டும் வகையில்தான் மேஜைமீது தட்டினேன் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. நேரு அவர்கள் எங்களுடைய குணங்களை பற்றி என்சும் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதுபற்றி இப்போது கவனிச்சுக்கொண்டிய அவசியமில்லை.

* **SRI M. KALYANASUNDARAM :** நம் இரு சாராருடைய குணங்களைப்பற்றியும் பொதுமக்கள் நன்றாக அறிந்திருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் அதை மேலும் கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். ஆகவே இனிமேல் வரும் தேர்தலில் அரசியல் கட்சிளுக்கு ஒரு சோதனைகாலமாகத்தான் இருக்கப்போகிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக தேர்தலில் நியாயமான முறைகளை கையாள்வதிலும் நியாயமான ஒழுங்குகளை கடைபிடிப்பதிலும் ஆளும் கட்சியினருக்கு பொறுப்புண்டு. எதிர்க்கும் கட்சிகளுக்கும் பொறுப்புண்டு.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு இருக்கிற சென்னை ராஜ்யத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்காமல் நீட்டிக்கொண்டே போகிறார்கள். தமிழ்நாடு என்று அநேகமாக நாம் எல்லோரும் கூறியிருக்கும் என்றுளும் சர்க்கார் தமிழ்நாடு என்று கூறுவதில் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டோம் என்கிறார்கள். நம் முடைய தமிழ் நாட்டிற்கு இதுவரை திருவிதாங்கூரிலிருந்து வந்த தமிழர்கள் இப்போது நம்மோடு சேர்ந்து இருக்கிறார்கள். அவர்களை நமது கவர்னர் அவர்கள் தங்களுடைய உரையில் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். கவர்னர் உரையில் அந்த அம்சம் ஒன்றுதான், நான் ஆமோதிக்கக் கூடியது. நானும் அவர்களை வரவேற்கிறேன். இப்போது நாம் அவர்கள் மீது அனுதாபப்பட்டுவெண்டிருக்கிறது. கன்னியாகுமரியிலிருந்து வந்திருக்கிறவர்கள் இங்குள்ள தமிழர்கள் என்ற உணர்வோடு உணர்ச்சியோடு வந்திருக்கிறார்கள். புதிதாக வந்திருக்கும் அவர்களுக்கு நாம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய பரிசு என்னவென்றால் அவர்கள் இதுவரை கொடுத்தறியாத உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனைவரிதான். அதுமாதிரமல்ல அவர்களுக்கு அங்கு நிலவரியில் சலுகையிருந்துவந்தது. அதேமாதிரிதான் உணவுப் பொருள்களுக்கும் விற்பனை வரி விலக்கு இருந்தது. அவர்களுக்கு கொஞ்ச காலத்திற்காவது விதிவிலக்கு அளித்திருக்கலாம். அதையும் நாம் செய்யவில்லை. ஆனால் அங்குள்ள கேள்வ சர்க்கார் மலபார் பகுதிகளுக்கு உணவுப் பொருள் மீதான விற்பனை வரியை குறைத்திருக்கிறார்கள். அது மாதிரி இந்த கன்னியாகுமரி பகுதிகளுக்கும் செய்திருக்கலாம். இப்போது அவர்களும் நம்மோடு சேர்ந்ததற்காக அவர்களும் அனுபவித்தாக வேண்டியதுதான். அவர்களும் இதற்கு வருத்தப்படக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் எல்லாத் தகராறுகளைப்பற்றி இந்த சபையில் பேசப்பட்டது. இரண்டு பக்கத்திலும் இவ்விஷயம் பற்றி பேசப்பட்டது. இதைப்பற்றி பேசுகிற சந்தர்ப்பத்தில் நாம் ஒரு காரியத்தைப் பற்றி கவனிக்கவேண்டும். அதாவது தமிழ் நாட்டில் ஒரு பகுதியாகிய புதுவை இரண்டு கெட்டான் நிலைமையில் திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் அதாவது சுமார் 3½ லட்சம் பேர்கள் அங்கு பல திட்டங்களில் வசித்துவருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்போது நம்முடைய அரசியல் சட்டமும் கிடையாது, பிரஞ்சு அரசியல் சட்டமும் கிடையாது. அவர்களுக்கு இதுவரை யாதொருவிதமான சட்டதிட்டங்களும் ஏற்படவில்லை. புதுவை, காரைக்கால் பகுதிகளும் தாய் தமிழகத்துடன் இணைக்கப்பட வேண்டும். மற்ற எல்லாபிரச்சனைகளையும் சுமுகமாக தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். வடஎல்லை தகராறை தீர்ப்பதற்கு மிகவும் பொறுமையாகவும்,

[Sri M. Kalyanasundaram]

[6th May 1957]

நிதானமாகவும், உறுதியாகவும் நமது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆந்திர ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த மந்திரிகளே ஆத்திரப்பட்டு பேசிய போதிலும், எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் நமது மந்திரிகள் நிதானம் தவரவில்லை. அவர்கள் நிதானம் தவராமல் நடந்ததை நான் பாராட்டி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளை வரவேற்கிறேன். சித்தூர் தகராறு இருப்பது வாஸ்தவம்தான். அதேபோல கேரள எல்லைப் பிரதேசங்களைப்பற்றியும் சில தகராறுகள் இருப்பதாகச் சொல்வது சரியல்ல. இரண்டு தகராறுகளையும் ஒன்றாகக் கருதக்கூடாது. இது ஏற்பட்ட சூழ்நிலை வேறு, அது ஏற்பட்ட சூழ்நிலை வேறு. ராஜ்ய புனரமைப்பு கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டு எல்லா விஷயங்களையும் பரிசீலனை செய்து பிறகு கேரள ராஜ்யத்தின் சில பகுதிகள் நம் ராஜ்யத்தோடு சேர்க்கப்பட்டது. ஆனால் ஆந்திரப் பிரிவினை அப்படி ஏற்பட்டது அல்ல. அது விசேஷமான சூழ்நிலையில் ஏற்பட்டது. அப்பொழுதே சில பிரதேசங்கள் தகராறுக்குட்பட்டவை என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் தமிழ் ராஜ்யத்திற்கும் கேரள ராஜ்யத்திற்கும் உள்ள எல்லைத் தகராறு வேறு மாதிரியானது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் தேவிகுளம், பீரமேடு பிரதேசங்களைப்பற்றி பேசக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் இதைக் கொஞ்சம் சிந்தனையில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கம்யூனிஸ்டு கட்சி தமிழர்களுக்கு நியாயமாக உள்ள உரிமைகளை பாதுகாப்பதில் மற்றவர்களுக்கு பின்தங்கி இராது என்பதை உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். ஆந்திரப் பிரிவினை காலத்தில் அங்கு இருக்கக்கூடிய சகல கட்சிகளும் சென்னை நகரம் தங்களுக்குச் சேரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தின. சரித்திரத்தை மேற்கோள்வைக்க காட்டி சென்னை நகரை தங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று திளர்ச்சி செய்தார்கள். அங்கு இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் தலைவர்கள் உட்பட எல்லோரும் சென்னை நகரம் தங்களுக்கு கிடைக்கா விட்டாலும் தமிழ் ராஜ்யத்திற்குக் கிடைக்கக் கூடாது என்று முயற்சி செய்தார்கள். ஆனால் அங்கிருக்கும் கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஒன்று மட்டும்தான் சென்னை நகரம் தமிழ் நாட்டுடன் சேரவேண்டுமென்று தைரியமாகக் கூறியது. தேர்தலில் ஜெயித்தாலும் சரி, தோல்வி அடைந்தாலும் சரி கவலைப்படவில்லை. தன்னுடைய கொள்கையை நிலைநாட்டுவேண்டுமென்ற ஒரே குறிக்கோளுடன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சென்னை நகரம் தமிழகத்துடன் சேரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியது. சென்ற சட்ட சபையின் நடவடிக்கைகளை எடுத்துப் பார்த்தால் இது நன்றாகப் புலப்படும்.

அதே போன்றுதான் ராஜ்ய புனரமைப்பு கமிஷன் பரிசீலனை செய்யக் கூடிய காலத்தில் கேரளத்தில் இருக்கக்கூடிய பல கட்சிகள் தமிழ்ப் பகுதியிலேயே விளையக்கூடிய அரிசி கேரளாவுக்கு முக்கியம், அதை பிரித்துவிட்டால் அங்கே உணவு பற்றாக்குறை அதிகரித்துவிடும். அதனால் அரிசி உற்பத்தியாகக்கூடிய, திரு தமிழகப் பகுதிகளை தமிழ் நாட்டுடன் சேர்ப்பது கூடாது, அவைகள் கேரள ராஜ்யத்தில்தான் இருக்க வேண்டும் என்று திளர்ச்சி செய்தார்கள். ஆனால் அந்த சமயத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கு இருக்கும் மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று கவலைப்படாமல் தங்களுடைய உணர்ச்சியின் பெயரால் கொள்கையை விட்டுக்கொடுக்காமல் தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் தமிழ் நாட்டுடன் சேரவேண்டுமென்று தன்னந்தனியாக போராடி வந்தது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மற்ற இடங்களிலும் அதேமாதிரிதான் செய்துகொண்டிருக்கிறது. கடல் கடந்து வாழும் இலங்கைத் தமிழர்கள் விஷயத்திலும் அம்மாதிரிதான்.

‘இந்த சமயத்தில் கனம் சபாநாயகர் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார். இலங்கையிலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய நியாயமான உரிமைகளுக்காக போராடிக்கொண்டுவருகிறது. அதே, கம்யூனிஸ்ட் பண்பில் வளர்ந்துள்ள கேரள மக்களின் புதல்வர்களில் உத்தமரில் உத்தமரான E. M. S. நம்புதிரிபாட் தலைமையில், கேரளத்தில் மந்திரி சபை அமைந்திருக்கிறது. அவர் சிந்தனையாலும், சொல்லாலும்

6th May 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

செயலாலும் தமிழ் மக்களுக்கு விரோதமாக ஒரு காரியமும் செய்ய துணிய மாட்டார். தமிழ் மக்களுடைய குறைகளையும், நியாயமான உரிமைகளையும் அவரோடு சுமுகமான பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்த்துக்கொள்ளலாம். இது விஷயத்தில் ஒருபோதும் ஆவேசப்படாமல் எல்லாவற்றையும் சுமுகமாக நிதானமான முறையில் பேசி முடித்துக்கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

கவர்னர் உரையைப் பற்றி நான் விரிவாகப் பேசவேண்டுமானால் எனக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நேரம் போதாது. ஆகையால் ஓரிரண்டு விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். நிலப் பிரச்சினையைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் அவருடைய உரையில் பேசுகிற போக்கில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையான உணவுப் பிரச்சினையை சுமுகமாக தீர்க்கவேண்டியது சர்க்காரின் ஒரு கடமை என்பதை உணர்ந்து அவர் பேசியிருப்பதாகக் கருதுவதற்கு இடமில்லை. கடந்த ஒரு சமயத்தில் கவர்னர் அவர்கள் பேசுகின்ற காலத்திலே நிலச் சீர்திருத்தத்தை மூன்று கட்டமாகக் கொண்டு வரப்போவதாக சொன்னார்கள். இரண்டு கட்டங்கள் தீர்ந்து விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்த இரண்டு கட்டத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டங்களின் நன்மைகளை விவசாயிகள் முற்றிலும் அனுபவிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. திருச்சியில் மட்டும் இப்படியல்ல. எல்லா இடத்திலும்தான் இந்தக்குறை இருக்கிறது. சமீபத்தில் கையேறுவாரம், மாட்டுவாரம், நியாயவார சட்டத்தின் கீழ் வராத என்று உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு அளித்துவிட்டது. உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளைப் பற்றி நாம் ஒன்றும் குறை சொல்லக்கூடாது. இன்றைய நிலையிலே அவர்களுக்கு விசேஷ அந்தஸ்து அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாராலும் அவர்களை அகற்ற முடியாது. பார்லிமென்ட்டில் மெஜாரிட்டி இருந்தால்தான் அவர்களை அகற்ற முடியும். அவ்வளவு பொறுப்புக் கனியமும் வாழ்ந்த நீதிபதிகள் செயல், நீதிமன்றத்தைப்பற்றி மக்களின் மதிப்பு உயரக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இது சம்பந்தமாக நான் மேற்கொண்டு பேசலிரும்பவிலை யென்றாலும், இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்தத் தீர்ப்புக்கு சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய குறை ஒன்றும் காரணம் இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். படித்தவர்கள் சட்டத்தை எப்படி வேண்டுமானாலும் வியாக்கியானம் செய்யலாம். இதனால் ஒரு பெரிய பகுதி விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டக்கூடிய மோசமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிலத்திலிருந்து அவர்களை வெளியேற்றக்கூடிய முறையில் உயர் நீதிமன்ற தீர்ப்பு அமைந்திருக்கிறது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : On a point of order, Sir, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளைப் பற்றி சொன்னார். அவர் சொல்லுவதிலிருந்து அந்தத் தீர்ப்பு சரியில்லை என்பது போல் தோன்றுகிறது.

MR. SPEAKER : அங்கத்தினர் சொல்லுவது 'point of order-ஆ' அல்லது 'point of information-ஆ' ?

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : Point of information, Sir.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் நீதிபதிகளைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நான் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். நீதிபதிகளைப்பற்றி அவர் எதேனும் சொன்னால் நான் அவரை தாக்கீது செய்வேன். அங்கத்தினர் point of information என்று சொன்னதற்கு இந்த பதில் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் point of order என்று சொல்லியிருந்தால் அதற்கு வேறு பதில் கொடுப்பேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would also make the position clear, Sir. It is open to us to say that a particular decision is wrong; only we cannot impute motives.

[6th May 1957]

MR. SPEAKER : The hon. Member has not said that. I am watching that.

Sri S. Nagaraja Monigar.

SRI M. KALYANASUNDARAM : The hon. Member opposite is taking away my time, Sir.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Nagaraja Monigar should please resume his seat; he cannot question the ruling of the Chair.

SRI M. KALYANASUNDARAM : உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் கணயத்தையும் மதிப்பையும் பாதுகாக்கும் அங்கத்தினர்கள் பலர் இங்கு இருக்கிறார்கள் என்பது பரராட்டத்தக்கதுதான். ஆனால் நீதிபதிகளுடைய கணயத்தை பாதிக்கக்கூடிய வார்த்தை ஒன்றும் என்னிடத்திலிருந்து வராது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் சொல்ல விரும்புவது எல்லாம் என்னவென்றால், அந்தத் தீர்ப்பைப் பற்றி குறை கூறுவதற்கு எனக்கு உரிமை உண்டு. அந்த உரிமையை நான் பிரயோகிப்பதற்கு இடையூறு யாரும் நிற்க முடியாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சர்க்காரின் கொள்கைக்கு இது பொதுவாக விரோதமானது. அப்படியிருந்தும், சர்க்கார் மேற்கொண்டு அப்பீல் செய்வதற்கு என் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது அச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. சில விவசாயிகளைப் பிடித்து நாங்கள் அப்பீல் செய்து தடை உத்தரவு வாங்கி வைத்திருக்கிறோம். நான் முதல் மந்திரி அவர்களை நேரில் கண்டு ஒரு மனுவைக் கொடுத்து இதிலுள்ள கஷ்டங்களையும் சிக்கல்களையும் எடுத்துச் சொன்னேன். பிரிதோர சமயத்தில் நான் இதைப் பற்றி விரிவாகப் பேசுகின்றேன். அந்த மனுவின் மீது சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை. சட்டத்தை நிறைவேற்றிவைக்க வேண்டிய பொறுப்பு நிர்வாக மந்திரி சபையைச் சேர்ந்தது. அந்தப் பொறுப்பை மந்திரி சபை நிறைவேற்றவில்லை. அதிலிருந்து நிலச்சீர்திருத்தம், நிலச்சீர்திருத்தம் என்று சொல்லுவதெல்லாம் தேர்தலுக்கு முன்பாக நடக்கப்படும் ஒரு 'stunt' என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. தேர்தல் இப்பொழுது முடிந்துவிட்டது என்று இராமல் இது விஷயமாக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், தொழில் வளர்ச்சி சம்மந்தப்பட்ட மட்டில், நம்முடைய சர்க்கார் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளுக்கு மத்திய சர்க்கார் இடையூறு இருந்துகொண்டு முட்டுக்கட்டை விளைவிக்கக்கூடாது. நான் இப்படிச் சொல்லுவதால், நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு இது விஷயமாக முற்றிலும் பொறுப்பு இல்லை யென்றும், மத்திய சர்க்காரை இய குறை கூறுவதாகவும் அர்த்தமில்லை. மத்திய சர்க்கார் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இது விஷயமாக அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரம் இன்னும் அதிகமாக அளிக்கப்படவேண்டும். மற்றும், ராஜ்ய சர்க்கார் முனிசிபாலிட்டிகள், ஜில்லா போர்டுகள், பஞ்சாயத்துகள் போன்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரம் அளிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஜனநாயகத்தினுடைய முழுப் பலனையும் நம்முடைய மக்கள் அனுபவிக்க முடியும். கடந்த ஐந்து வருஷகாலமாக கம்யூனிஸ்டு கட்சி ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இது விஷயமாக மத்திய சர்க்கார் அதிக அதிகாரம் வழங்கவேண்டுமென்று சட்ட சபையில் எடுத்துக் காட்டி வந்திருக்கிறது. ஆனால் நான் இப்பொழுது சொல்லுவதெல்லாம் என்னவென்றால், இப்பொழுது ராஜ்ய சர்க்காருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமைகளிலாவது மத்திய சர்க்கார் தலையிடாமல் அவர்களுக்கு பூரண சுதந்திரம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான். பீடித் தொழிலாளர் சட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். "லேபர்" சம்பந்தப்பட்ட வரை ராஜ்ய சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் சட்டம் இயற்றுவதற்கு அதிகாரமுள்ளவர்கள். ராஜ்ய சர்க்கார் இயற்றும் சட்டத்திற்கு மத்திய சர்க்கார்

6th May 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

குறுக்கே நிற்கக் கூடாது. அவ்வாறு இயற்றப்படும் சட்டத்தில் ஏதாவது கோளாறு இருந்தால் ஜனாதிபதி அதை அங்கீகரிக்காமல் திருப்பி அனுப்பலாம். அதேபோல்தான் “Shop Assistants Act” ம் தொழிலாளிகள் பற்றிய பிரச்சனை வரும்போதெல்லாம், ராஜ்ய சர்க்கார் கட்டுப்பாட்டை மீறி விட்டார்கள் என்று சொல்லி, மத்திய சர்க்கார் தங்கள் அதிகாரத்தை உபயோகித்து ஏதாவது முட்டுக்கட்டை போடுகிறார்கள்.

தொழில் வளர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இரண்டொரு உதாரணங்களைக் கொடுக்காமல் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ள முடியாது. தொழில் வளர்ச்சிக்காக நம்முடைய சர்க்கார் எல்லா முயற்சியும் செய்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களாய் இருந்தாலும் கூட அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தைப்பற்றி நான் குறைசூற விரும்பவில்லை. ஆனால் நடைமுறையில் என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்தால், மேலே சில தலைவர்கள் சொல்லுகிறபடிதான் எல்லாம் நடக்கிறதே ஒழிய, ஜனங்கள் என்ன சொன்னாலும் அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை என்ற மனப்பான்மையில் தான் சர்க்கார் கொள்கை அமைந்திருக்கிறது. நமது தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் கனரகத் தொழில்கள் வளரவேண்டியது அவசியம். கனரகத் தொழில்கள் என்று சொல்லக்கூடிய முறையில் நம் நாட்டில் ஒன்று கூடக் கிடையாது. முன்பு தயாரிக்கப்பட்ட இரண்டாவது ஐந்தாண்டு நகல் திட்டத்தில் சேலத்தில் பரீட்சார்த்தமாக இரும்பு-உருக்கு “pilot scheme” ஒன்றை தயார் செய்வதற்காக ஒரு திட்டம் போட்டு, அதற்காக இரண்டு ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு, அந்தத் திட்டம் “திட்ட நகலில்” சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அது இப்பொழுது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. இன்றைய நிலைமை என்னவென்றால், அந்தந்த திட்டம் நடைமுறைக்கு வரவேண்டுமானால், அது நெய்வேலித் திட்டத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நெய்வேலிப் பழப்பு நிலக்கரியைக் கொண்டுதான் இத்திட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். பரீட்சார்த்தமாகப் போடப்பட்ட திட்டத்தின்படி அங்கே ஒரு உருக்குத் தொழிற்சாலை யை ஏற்படுத்துவதற்குத்தான் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இரண்டாவது திட்ட காலத்திற்குள் அந்தத் திட்டம் நடைபெறுது என்று இப்பொழுது நன்றாகத் தெரிகிறது. அதற்குப் பதிலாக நெய்வேலியில் உற்பத்தியாகும் பழப்பு நிலக்கரியைக் கொண்டு வேறு சில பொருள்களையும், மின்சார விசையையும் உற்பத்தி செய்யப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மிகவும் ஆவலுடன் நெய்வேலித் திட்டத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த மக்கள் இப்பொழுது மிகவும் ஏமாற்றம் அடைவார்கள். ஆகவே சேலத்தில் உருக்குத் தொழிலை ஏற்படுத்த சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்து, மத்திய சர்க்காரையும் வற்புறுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சேலத்தில் “Magnetite” சுரங்கங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அதைத் தோண்டி எடுப்பதற்கு, பழப்பு நிலக்கரியைப்போல் ரொம்ப ஆழத்தில் புமிக்குள் போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சுமார் 30 அல்லது 40 அடி ஆழத்திலிருந்து அதை எடுக்கலாம். ரொம்பவும் அதிகமாகப் போனால் 100 அல்லது 120 அடிக்குக் கீழே போகவேண்டிய அவசியமில்லை. இன்றைக்கு சேலம் ஜில்லாவில் கிடைக்கக்கூடிய “Magnetite” பொருள்தான் மிகவும் சிறந்தது என்று சொல்லுகிறார்கள். கடந்த 60 அல்லது 90 வருடங்கள் ஆக அங்கே ஒரு வெள்ளைக்காரக் கம்பெனிக்கு வகைபோக உரிமை இருந்து வருகிறது. 1958-ம் வருடத்தில் அவர்களுடைய குத்தகை முடிவடைகிறது. நமக்கு அவர்கள் ஒரு டன் ஐக்கு ரூபாய் 2 மட்டும் “ராய்ல்டி” கொடுக்கிறார்கள். நிலம் நம்முடையது. ஒரு சில லட்ச ரூபாய் செலவில் சில தொழிற்சாலைகளைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். இயந்திரங்களும் வாங்கி யிருக்கிறார்கள். கலகத்தாவில் இருக்கக்கூடிய, பிரிட்டிஷ் மூலதனத்தைக் கொண்டு நடத்தப்படும் ஒரு கம்பெனி (Burn & Co.). இந்தக் குத்தகை உரிமையை மாற்று வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள மக்கள் பிரதிநிதிகள் இந்தக் குத்தகை மாற்றத்திற்கு ஆட்சேபணை செய்திருக்கிறார்கள். நமது ராஜ்ய சர்க்காரும் அவர்களுக்கு பதில் அளிக்கும் வகையில் அந்தக்

[Sri M. Kalyanasundaram]

[6th May 1957]

கம்பெனிக்கு மாற்றப் போவதில்லையென்று உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கடிதத்தின் நகல் என் கையில் இருக்கிறது. அதில் அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் :

“ I am to add that the question of reserving the lands now held on lease by the Company for State exploitation is under consideration.”

ஆனால், டில்லியில் இருக்கக்கூடிய சில மந்திரிகள் அந்த பரன் கம்பெனிக்கே அந்த சுரங்கத்தை மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதாகவும் நம்முடைய சர்க்கார் தயக்கப்படுவதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். சர்க்காரே இந்தத் தொழிலை எடுத்து நடத்தினால் மிகவும் நல்லது. அது தான் என்னுடைய முதல் யோசனை. தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுப்பதாம் இருந்தால் தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கே கொடுப்பதோடு, மற்ற உயர் பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலை கட்டவேண்டுமென்ற நிபந்தனையையும் விதிக்கலாம் இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்க நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வெற்றி பெற வேண்டுமானால், நிம்மதியான, திருப்தியுள்ள நிர்வாக இயந்திரம் இருக்க வேண்டும். லஞ்சம், ஊழல் அற்ற நிர்வாக இயந்திரம் தேவை. சர்க்கார் ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி, கிராம உத்யோகஸ்தர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுடைய உரிமைக்காக நான் போராடுகிற நேரத்தில், நேர்மையான நிர்வாகம் தேவை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டத் தவறியதில்லை. லஞ்ச ஊழல்களுக்காக சர்க்கார் எடுக்கும் நடவடிக்கை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இரண்டொரு உதாரணங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சேலத்திலிருக்கும் ஜில்லா போலீஸ் சூப்பிரண்டெண்டு மீது குற்றச்சாட்டுகள் குவிந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. 1956-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் முதல் இக்குற்றச் சாட்டுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. மதுவிலக்கைச் சரியாக அமல் நடத்தாமல், போலீஸ் ஸ்டேஷன் பக்கமே சாராய கடைகள் வைத்து, அதற்காக லஞ்சம் வாங்கி வருவதாகத்தான் குற்றச் சாட்டு. போலீஸ் கான்ஸ்டேபிளாக இருந்தாலும் சரி, ஜில்லா சூப்பிரண்டெண்டாக இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் எடுக்கும் நடவடிக்கை ஒரே மாதிரி தான் இருக்கவேண்டும். ஆனால் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவருக்கு ஓய்வு கொடுத்திருக்கிறார்கள். சாட்சிகள் எல்லாம் கலைக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். அதிகாரிகளுக்கும் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள் என்ற உணர்ச்சி இருந்தால்தான் நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறும்.

அடுத்தபடியாக, சேலம் கோவாபரேட்டிவ் மார்க்கட்டிவ் சொஸைட்டியில் நிறைய ஊழல்கள் நடக்கின்றன. இதைப்பற்றி 1954-லிலேயே புகார்கள் வந்தும், இன்னும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது 1957-ம் வருஷத்திலிருக்கிறோம். இதை பற்றி கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமும், நிதி அமைச்சரவர்களிடமும் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறோம். மனுக்களும் கொடுத்திருக்கிறோம். இதுவரையிலும் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. **Board of Management**-ஐ யாவது கலைத் திருக்கலாம் அவர்களுக்கு இன்னும் 5 அல்லது 6 மாத காலம் தானிருக்கிறது. சூழ்நிலை இப்படி இருக்குமானால், நேர்மையான நிர்வாகத்தை நாம் எப்படி அமைக்க முடியும்?

சூழல்களுக்கி
எப்படி இப்பக்க

MR. SPEAKER : The hon. Member has already e
about eight minutes on the time of his next speaker. The hon.
Sri Annadurai will now speak.

6th May 1957]

*SRI C. N. ANNADURAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்களின் பேருரையின் மீது இந்த சபையிலுள்ள பலதரப்பட்ட கருத்துக்கள் கொண்டவர்கள், தத்தமது கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கான இந்த வாய்ப்பில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கருத்தினை அதனுடைய சட்டசபை உறுப்பினர்கள் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்வதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன். நேற்றும் முன்பும் நடைபெற்று வருகின்ற இந்த கருத்துரை வழங்குதலிலே ஒரு கட்சி மற்றொரு கட்சிக்கு நல்லுரைகளையும் அறிவுரைகளையும் ஆற்றியதை நான் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதையும், மாலை நேரத்தில் எல்லாம் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் கொண்டிருக்கிற இரு கட்சிகள் காலையில் மட்டும் திடீரென்று காதல் கொண்டு விட முடியாது என்பதையும் நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். காதலைப் பற்றிச் திருவள்ளுவர்

“காலை அரும்பிப் பகல் எல்லாம் போது ஆகி
மாலை மலரும் இந்நோய்”

என்று கூறி இருக்கிறார்கள். அரசியல் உலகத்திலே அந்த நோய் காலையிலே அரும்பி மாலையிலே மலர்கின்றது; என்றாலும் நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றி இந்தச் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்துரைகளையும், மறுப்புரைகளையும் நான் உண்மையிலேயே வரவேற்கிறேன். என்னெல்லாம், துவக்கத்திலே நான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறபடி, நாங்கள் அரசியலில் புகுந்து இருக்கிற இந்த நேரத்தில், எல்லாதரப்பட்ட கருத்துகளையும் கேட்டு அதன் மூலம் எங்கள் கருத்துக்களை செம்மைப்படுத்திக் கொள்ள தயாராயிருக்கிறோம். சிலர், இந்தக் கட்சியின் பெயர் மாற்றப்படுவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிலர், பெயரை மட்டும் மாற்றினால் போதாது, இந்தக் கட்சியை அடியோடு அழித்து விடவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். இன்னும் சிலர், இந்தக் கட்சி தனியாக இருட்டானேன் தோளோடு தோள் சேர்ந்து எங்களுடைய பக்கம் நிற்கலாமே என்றும் சொன்னார்கள். தோளோடு தோள் சேர்ந்து நிற்கலாமென்று சொன்ன நேரத்திலே, நான் முதலமைச்சர் அவர்களைத்தான் பார்த்தேன். அவரும் நானும், தோளோடு தோள் சேர்ந்து நிற்பது இயற்கையிலேயே முடியாத காரியம் (சிரிப்பு). ஆனால் கைகோர்த்துக் கொண்டு செயலாற்ற முடியும். உருவத்தைப் பற்றிய மட்டிலும் நான் சொல்லவில்லை. உள்ளப் பாங்கைப் பொறுத்த வரையில் பல் வேறு கட்சிகள் தோளோடு தோள் சேர்ந்துப் பணியாற்ற முடியாது. கைகோர்த்துக் கொண்டு பணியாற்றலாம்.

கவர்னர் பேருமகனுவின் பேருரை ஆட்சியாளர்கள் இனி செய்யப் போகின்ற காரியங்களையும் சபைப்பிடிக்க இருக்கின்ற கொள்கைகளின் விளக்கத்தையும் உள்ளடக்கியதாக இல்லாமல் இருப்பது உண்மையில் பெரும் குறையே என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவாக ஆட்சியாளரின் கொள்கைத் திட்டங்களை விளக்குவதே கவர்னருடைய பேருரை என்பதும், அக்கொள்கை திட்டங்களுக்கு ஏற்ப நிதியை பகர்ந்தளிப்பதாகிய புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டதே வரவு செலவு திட்டம் என்பதும் தான், நான் அறிந்துள்ள வரையில் உணர்ந்து இருக்கிறேன். ஆனால் கவர்னர் பேருரையில் குறிப்பிடவேண்டிய கொள்கை விளக்கங்களை நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய வரவு செலவு திட்டப் பிரசுரத்திற்கு கவர்னர் ஒதுக்கிவிட்டது பெரும் குறை எனச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஆனால் நம் நாட்டிலுள்ள வேறு சில காட்சிகளைப் புள்ளி விவரங்களோடு எடுத்துக் காட்டியுள்ளார் கவர்னர். அவர் கொடுத்திருக்கிற இரண்டாயிரம் பொலிக் காண்களையே யாரும் மறைக்கவில்லை. அவர் கொடுத்திருக்கிற பன்னிராயிரத்து ஐதூறு பம்புசெட்டுகளும் தேவையில்லை என்று சொல்லிவிடவில்லை. ஆனால் கவர்னர் பேருமகனார் இந்தப் பொலிகளைக் கண்மூலமாகவும், பம்புசெட்டுகள் மூலமாகவும், கிராமாந்தரங்களுக்கு மின்சாரத்தைப் பரப்புவதன் மூலமாகவும் என்ன என்ன மாதிரியான திட்டங்களை இந்த சர்க்கார் செய்யப்போகிறார்கள், இவர்களுடைய வருங்காலக் கொள்கை என்ன என எதிர் பார்த்து ஏங்கி நிற்கும்

1-10
p.m.

[Sri C. N. Annadurai]

[6th May 1957]

மக்களைத் திருப்தி செய்துவிட முடியாது. முக்கியமாக அவர் தம்முடைய உரையில் ஆற்றித்திருக்க வேண்டிய கொள்கை விளக்கங்களையும் நிதி அமைச்சருக்கே ஒதுக்கி விட்டிருப்பதைக்கண்டு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டது போல் ஏற்கனவே ஏகப்பட்ட பாரத்தைத் தூக்கிக் கொண்டிருக்கும் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கே மேலும் அதிகமாகத் தொல்லை தருவதாக இருக்கிறதே என்று நான் பரிதாபப்படுகிறேன். நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதிக்கும் அமைச்சர்; நீதிக்கும் அமைச்சர்; கல்விக்கும் அமைச்சர். இந்த மூன்று துறைகளையும் தாங்குவதற்குரிய ஆற்றல் படைத்தவர் தாம் அவர் என்பதை சபைக்கு நெடுந் தொலைவில் இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த காலம் முதலே நன்கு உணர்ந்திருக்கிறேன். என்றாலும் பொதுவாக பராக்ரமமற்றத்தில் நிதி அமைச்சராக இருப்பவர்கள், செலவாகின்ற இலாக்காக்கள் எதையும் தம்பிட்டத்தில் வைத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதுதான் ஜனநாயக பண்பாட்டுக்கு உகந்தது என்று பல்வேறு நாடுகளில் வலியுறுத்தப்படுவதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதன் மூலமாக அவர் தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கும் இதர இலாக்காக்களுக்கு அள்ளி அள்ளி வாரி வழங்கி விடுவார் என்ற ஐயப்பாட்டினாலே நான் இதைச் சொல்ல வேலை. ஆனால் எங்கே தாம் வாரி வாரி வழங்கிக்கொண்டு விட்டதால் பிறர் தம் மீது குற்றம் சாட்டிவிடுவார்களோ என்ற அச்சத்தினாலே தம் பொறுப்பில் வரும் இலாக்காக்களைப் பட்டினி போட்டு விடுவாரோ என்ற ஐயப்பாட்டினாலேயே நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். அதற்காக கனம் உறுப்பினர் ஸ்ரீ சின்னத்தாரை “அமைச்சர் அவையை விரிவு படுத்த வேண்டும்” எனச் சொன்னபடி சொன்னால் அதை அமைச்சர் அவையில் உள்ளவர்கள் ரசித்தார்களோ என்னவோ கனம் அங்கத்தினர்கள் ரசித்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிற நிதி, நீதி, கல்வி ஆகிய மூன்று துறைகளும் நம்முடைய நாட்டில் பொது வாழ்வு பற்றிய முக்கியமான துறைகள். அவை மூன்றும் வெவ்வேறாக வகுக்கப் பட்டு தனித்தனியாக நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டியவைகள். அப்படிப்பட்ட முக்கியமான துறைகள் மூன்றும் ஒருவரிடமே ஒதுக்கப் பட்டு நிதி அமைச்சரிடத்தில் தந்திருப்பது, உண்மையிலேயே அவருடைய ஆற்றலுக்கு அது ஒரு சான்று என்றாலும் ஆட்சியாளர்கள் அவரிடத்திலே வைத்திருக்கின்ற அபாரமான நம்பிக்கைக்கு ஒரு சான்று என்றாலும், அவரைப் போன்ற ஒரு இளைஞரிடத்தில் அம்மூன்று இலாக்காக்களும் இருப்பது இளைஞர்கள் உலகத்திற்கே பெருமை அளிப்பதாக இருக்கிறது என்றாலும், உண்மையிலேயே இப்படியின்றி இவை வேறுவேறுகப் பிரிக்கப்பட்டு வெவ்வேறு அமைச்சர்கள் பொறுப்பில் வருமானால், இவர் நிதி அமைச்சர் என்ற முறையில் தம்முடைய நியாயமான தீர்ப்புகளை வகுத்துக்கொண்டு எல்லாத் துறைகளுக்கும் தாராளமாக, ஏராளமான நிதி வழங்கி அதன் மூலம் எதிர் பார்ப்பதைவிட அதிகமான நல்ல பலன் நாட்டுக்குக் கிடைப்படியாக பணியாற்ற முடியும் என்று எதிர் பார்த்தே நான் அந்தக் குறையைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் பெருமகனார் கொள்கை விளக்கத்தை வரவு செலவுத் திட்டத்தின் போது வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஒதுக்கி விட்டாலும்கூட “வரவு செலவு திட்டம்” கொள்கையின் அடிப்படையில் அமைகின்ற புள்ளி விவரக்கணக்கே தவிர அதில் கொள்கை விளக்கத்திற்கு அதிகமாக இடம் இருக்கப்போவதில்லை. இருக்கவும் தேவை இல்லை. “பட்டத்திற்குச் சட்டமே தவிர சட்டத்திற்கு படம் அல்ல” என்பது போல் கொள்கையிலே வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்படுவதனால், கொள்கையையே முதலில் பேசிய எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் உண்மையிலேயே மிகவும் குறைந்த எண்ணிக்கையினர் என்றாலும் அவர்கள் சொல்கின்ற சிலபல நேர்மையான கருத்துக்களையும் அரசியல் பெருந்தன்மையோடு ஆளும் கட்சியினர் ஏற்றுக் கொண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்துக் கொடுப்பதாக இருந்தால் தான் அந்த வரவு செலவுத் திட்டம் பூர்த்தியானதாக இருக்கும். மக்களுடைய கருத்துக்கள் எல்லாம் அதிலே கலந்து பிரதிபலிக்கும். ஆனால் இன்றைக்குக் கொள்கைகளைப்பற்றி பேசி முடிவு செய்யாமலேயே, ஒரு திங்கள்

6th May 1957]

[Sri C. N. Annadurai]

கழித்து வரப்போகின்ற வரவு செலவு திட்டத்திலே கொள்கைகளைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்றால் நம்முடைய கொள்கைகள் ஒரு பக்கம் இழுத்தால் வரவுசெலவு புள்ளி விவரங்கள் நம்மை வேறு எங்கோ இழுத்துக்கொண்டு போய்விடும். அப்போது கொள்கைகளை எல்லாம் அலசி ஆராய்வதற்கு நேரமும் இருக்காது. அப்படியே அலசி ஆராய்வதாக இருந்தாலும் கொள்கை மாற்றத்துக்குத் தக்கபடி வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் திருத்தி அமைப்பது என்பது இயலாகக் காரியம். ஆட்சியாளரை அப்படித் திருத்தி அமைக்கச் செய்யக்கூடிய எண்ணிக்கையும் எங்கெடத்திலும் இல்லை என்பதை நான் உணர்ந்து இருக்கிறேன்.

ஆகையினாலே தான் கவர்னருடைய உரையில் கொள்கை விளக்கம் இல்லாததைப்பற்றி நான் வருந்துகிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அதோடு மற்றொரு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதுதலால், உண்மையிலேயே இந்த அரசாங்கத்தினருக்குப் புதுக் கொள்கைகள் எதுவும் இல்லையா? நிதி அமைச்சர் உரையில் பின்னே வரப்போகின்ற கொள்கை விளக்கம் எல்லாம் இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கும் நலிந்தபோன கொள்கைகளின் தொடர்ச்சியாகத்தான் இருக்குமோ? என்றுகூட ஐயப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஐயப்பாட்டுக்குக் காரணம் என்ன இருக்கிறதென்றால் புதிய அமைச்சரவை அமைந்தவுடனே, முதல் அமைச்சர் அவர்களை நிறுபர்கள் போட்டி கண்டதாகப் பத்திரிகையில் செய்தி பார்த்தேன். முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் “உங்கள் கொள்கை என்ன? திட்டம் என்ன? என்று அவர்கள் கேட்ட காலத்தில் புதிதாகக் கொள்கைகளை விளக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? புது மந்திரி சபையா இது? முன்பு இருந்த கட்சிதானே இன்றைக்கும் வந்திருக்கிறது. அதே கொள்கைதான். அதே திட்டங்கள் தான்” என்று சொன்னதாகச் செய்தித் தாளில் படித்தேன். (கனம் ஸ்ரீ கே. காமராஜ்: ஆமாம்) ஆகவே வரவு செலவு திட்டத்திலும்கூட புதிதான கொள்கை விளக்கம் இருக்காதென்று தெரிந்திருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் ஏற்கனவேயுள்ள திட்டங்களைப்பற்றியும், குறைகளைப்பற்றியும் நாங்கள் எடுத்துப் பேச வேண்டியதாயிருக்கிறது.

ஆனால் நாங்கள் குறை கூறுவதைப் பற்றி ஆளும் கட்சியில் உள்ள பலர் குறை கூறினார்கள். முடிவில் எங்களைக் குறை கூறினவர்களும் நிர்வாகத்திலுள்ள குறைகளையே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதை அவர்கள் எவ்வாறு நிறைவேற்றினார்கள் என்றால் “பிச்சைக்காரனுக்கு பிச்சை இல்லை போ” எனச் சொல்லி விரட்டிய தன் நாட்டுப் பெண்ணைப் பார்த்து “அப்படிச் சொல்ல உனக்கு என்ன அதிகாரம்?” எனக் கேட்டு கொடுமைக்கார மாமியார், பிச்சைக்காரனை திரும்பவும் அழைத்து, “நான் சொல்லுகிறேன், பிச்சை இல்லை போ” என்று சொல்லித் துரத்தினதைப் போல இருந்தது. (சிரிப்பு.) பெரும்பாலும் ஆட்சியாளரின் கட்சியில் இருந்து பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எங்களைப் பார்த்து, “குறைகளையே அடுக்கிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே, குறை சொல்ல நீங்கள் யார்” எனக் கேட்டு விட்டு, “அந்த உரிமை எங்களுக்குத்தான் உண்டு” என்பதுபோல கவர்னர் பெருமகனாரின் உரையில் குறைகளையே பொறுக்கினார்கள். அவர்களுடைய ஜனநாயகப் பண்பு உண்மையிலேயே வளரவேண்டும் என்று நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன். அப்படி வளருமானால் எங்கள் வேலைகளும், தொல்லைகளும் பெரும்பாலும் குறைந்துவிடும் என்று கருதுகிறேன்.

அந்தக் கட்சியில் உள்ள பலர் நிர்வாகத்திலுள்ள குற்றங்குறைகளைத் தாங்கள் எடுத்துக் கூறுவதற்கு காரணமாக சில தத்துவார்த்தங்களைக் கற்பித்துக் கொண்டு பேசினார்கள். “இப்படி எல்லாம் நாங்கள் குறை சொன்னால் தான் மக்களுடைய ஆதரவு எங்களுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கும். திரும்பவும் அவர்களிடத்தில் சென்று குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்லி கண்டித்துப் பேசியிருக்கின்றோம்” என்று சொல்லி வோட்டுப் பெற்று வருவதற்குச் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்ட கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்ட அங்கத்தினர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படியெல்லாம் நடந்து தேர்தலிலே மக்களுடைய ஆதரவைப் பெறவேண்டிய

[Sri C. N. Annadurai]

[6th May 1957]

அவசியம் எங்களுக்கு இல்லை. காரணம் தாய்த் திரு நாட்டை அடிமைத் தனியிலிருந்து விடுவிக்கும் ஆற்றல் படைத்த ஓரே ஒரு சிறு படை நாங்கள் தான் என்ற முறையில் அவர்களுடைய ஆதரவைக் காட்டி தங்கள் வாக்குரிமையை எங்களுக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இனியும் அவர்களுடைய வாக்குகளைப் பெறுவதற்குரிய அன்பை நாங்கள் இழந்துவிடவில்லை. இழந்துவிடவும் மாட்டோம். இங்கே நடைபெறுகின்ற காரியங்கள் எல்லாம் எங்களுடைய குறிக்கோளைக் குந்தகப்படுத்திவிடாது.

ஆகையினால்தான் குற்றங் குறைகளை எடுத்துச்சொல்லி மக்களின் ஆதரவைப் பெறவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நாங்கள் குறைகளை எடுத்துக் காட்டவில்லை. உண்மையிலே இந்த அரசாங்கத்தார் தங்களுடைய திட்டவட்டமான கொள்கை எதையும் எந்த பிரச்சினையின் மீதும், கவர்னர் உரையிலே வெளிப்படுத்தவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக நிலச் சீர் திருத்தத்தைப்பற்றி அவர்கள் குறிப்பிடுகின்ற நோக்கத்தில் ஸ்ரீ வினோபாவின் பூதான இயக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டி இது வெற்றி பெற்றால் நில விநியோகம் வரம்பு கட்டுவதற்கு அவசியமிராது என்று கூறியுள்ளார். இப்படிச் சொல்லும்போது சட்டமன்றத்திற்கு அப்பாற்பட்டவராக இருக்கும் ஸ்ரீ வினோபா அவர்களிடம் எங்களுக்கு மதிப்பு இல்லை என்று அர்த்தம் இல்லை. இந்த நாடும், இந்த நாட்டிலுள்ள அத்தனை பேராலும் நன்கு மதித்து போற்றப்படுகிறவர் என்பதோடு கூட, வெளியுலகமெல்லாம் பெரிதும் போற்றி மதிக்கப்படுகின்றவர் ஸ்ரீ வினோபா என்ற காரணத்தினாலே அவர்கள் நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி என்ன சொல்லி வருகிறார்கள் என்பதைச் சபையில் எடுத்துக் காட்டி அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

1-20
p.m.

ஆனால், வினோபா அவர்கள் செய்துகொண்டிருக்கின்ற பூதான இயக்கம் வெற்றி பெற்றுவிடுமானால், நிலத்தைப் பங்கிடுவதோ, வரம்பு கட்டுவதோ தேவையில்லாமல் போய்விடும் என்று எடுத்துச் சொல்லி, தங்களுடைய பொறுப்பிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளுவதற்கு வினோபாவை அவர்கள் ஒரு திரையாசுப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்களோ என்று நான் ஐயப்படுகிறேன். நான் என் அப்படி ஐயப்படுகிறேனென்றால், இந்த சர்க்காரைப் பற்றியும் இந்தச் சர்க்கார் நிலச்சீர்திருத்தத்தை எந்த வகையிலே கவனிப்பார்கள் என்பதைப்பற்றியும், இந்தச் சபையானே போற்றிப் புகழப்பட்டு உலகத்தாரால் மதிக்கப்பட்டுவரும் வினோபா அவர்கள் சமீபகாலத்திற்கு முன்னாலேயே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிற கருத்தை இந்தச் சபையினுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“We cannot expect that the present Government manned mostly by the land-owning class will enact such land legislation which will harm their own interests. Even when they try to introduce land reforms they give ample time for the landowners to distribute among themselves or sell their lands so that they may not be affected by the law and thus the law becomes a mere farce.”

“சட்டம் என்பதை ஒரு கேலிக்கூத்து ஆக்குகின்ற தன்மையில் சட்டத்தை கொண்டுவருகிறேன், கொண்டுவருகிறேன், என்று நிலச் சொந்தக்காரர்களை ஊடார்படுத்தி, சட்டம் வந்த காலத்தில் எப்படி எப்படி அதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்பதற்காக இந்தச் சர்க்கார் வழிவகுக்கிறார்கள். ஏனென்றால் சர்க்காருடைய அமைப்பே இப்படி இருக்கிறது” என்று சிறுநல்லூர் என்னும் சிற்றூரில் வினோபா அவர்கள் தம்முடைய பேருரையிலே குறிப்பிட்டு இருக்கின்றார்கள்.

இப்படி இந்தச் சர்க்காருடைய போக்கைப்பற்றி கருத்தை வெளிப்படையாகத் தெரிவித்திருக்கும் வினோபா அவர்கள் இன்றையதினம் பெற்றுக் கொண்டு வருகின்ற நில தானம் நாங்களெல்லாம் கூர்ந்து பார்க்கத்

6th May 1957]

[Sri C. N. Annadurai]

தக்கது, ஆராயத் தக்கது என்று இந்தச் சர்க்கார் பெருமையோடு சொல்லிக்கொண்டாலும், உண்மையிலேயே வினோபா அவர்களாலே ஆற்ற முடிகின்ற இந்தக் காரியம் நாட்டை ஆளும் சர்க்காரால், நம்முடைய இந்திய துணைக்கண்ட அரசியல் வரலாற்றிலேயே எந்த ஒரு கட்சிக்கும் இதுவரை ஏற்பட்டிராத அளவுக்கு செல்வாக்கைப் பெற்றிருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சியால் நடத்தப்படும் இந்தத் துறைத்தனம் ஏன் இந்தச் சீர்திருத்தத்தை செய்வதிலே தயக்கப்பட வேண்டும்? யாருக்காக அஞ்சுகிறார்கள்? யாராவது அவர்களுடைய கரங்களைப் பற்றிக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறார்களா? என்று நான் இந்தச் சபையிலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அதுபோல, எடுத்துக்கொள்ளும் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் தங்களுடைய பொறுப்பையும், நாங்கள் அவசர அவசரமாகக் கவனிக்க வேண்டிய விஷயத்தையும் அவர்கள் உண்மையிலேயே செய்யத் தவறியிருக்கின்றார்கள். பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்திருக்கின்றார்கள் என்று நான் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகின்றேன். அதனாலேயே, கொள்கை விளக்கம் இந்தக் கவர்னர் பேருரையிலே இல்லையோ என்று கூட நான் உண்மையிலேயே அஞ்ச நேரிடுகின்றது.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில், உண்மையிலேயே ஆளும் கட்சியினர் எந்த வகையிலே எங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன் என்றால், நாங்கள் அழிந்துவிடத் தக்கவர்கள் என்று சபிப்பதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை; பொறுப்பற்றவர்கள் என்று எங்களைத் தூற்றுவதைப் பற்றி நாங்கள் உண்மையிலே கோபித்துக்கொள்ளப்போவதில்லை. ஏனென்றால், ஒருவரையொருவர் அறிந்துகொள்ளச் சந்தர்ப்பம் இல்லாத நிலையில், ஒருவரையொருவர் இப்படித் தூற்றிக்கொண்டிருப்பது பொது வாழ்வுத் துறையில் உண்மையிலேயே சாதாரணமாகிவிட்டது. ஆனால் இந்தக் கோடடைக்குள் நுழைந்து உள்ளே வந்து பார்க்கையில், இப்பொழுதிருக்கும் அட்சியாளரைவிட பல ஆயிரக்கணக்கான மடங்கு அதிகாரம் படைத்தவர்கள் மக்களுடைய எழுச்சிக் குரலைக் கேட்ட நேரத்தில் கோட்டையை விட்டுவிட்டு ஓட வேண்டியிருந்தது என்பதை என்னால் மறந்துவிட முடியவில்லை.

ஆகையால், இன்றையதினம் பெருவாரியான அளவிலேயிருந்து, ஆட்சி நடத்தும் கட்சிக்காரர்கள் அவர்களுடைய வக்கீல்கள் என்று நான் சொல்வேன்—பீஸ் வாங்காவிட்டாலும் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் “அவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலிருப்பவர்கள்—என்ன காரியத்தைச் செய்துவிட முடியும்?” என்று, ஆனால், ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் என்னென்றைக்கும் ஆளும் கட்சியிலேயே இருப்பார்கள், எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் என்றைக்குமே ஆளும் கட்சியாக வரமுடியாது என்னும் எகாதிபத்திய தத்துவத்தை எழிலாள் தமிழிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள், “அத்தைக்கு மீசை முளைத்தால் எல்லவா சித்தப்பா என்று அழைப்பதற்கு? அத்தைக்கு மீசை முளைக்கப்போவதும் இல்லை, சித்தப்பா என்று அழைக்கப்போவதும் இல்லை” என்று ஒரு உறுப்பினர் எடுத்துச் சொன்னார். ஆனால், அத்தைக்கு மீசை முளைத்து சித்தப்பா என்று அழைக்கிறார்கள் அண்டைய நாடாகிய கோளத்திலே என்பதை அம்மையார் அவர்கள் மறந்துவிட முடியாது. அது மட்டுமல்ல. அத்தைக்கும் சித்தப்பாவுக்கும் மீசை ஒன்று தான் வித்தியாசம் என்று உலகம் கருதுவதில்லை. பல அத்தைகளுக்கு மீசை இருக்கின்றன. என்றாலும் நாம் அத்தை என்று கருதிக்கொண்டு தானிருக்கிறோம். ஆகையால், ஆளும் கட்சியிலிருப்பவர்கள் எதிர்க் கட்சியிலிருப்பவர்களை அணைத்துச் செல்ல வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் எதிர்க் கட்சியாக இருப்பவர்கள் நாளைக்கே ஆளும் கட்சியாக மாறக்கூடும். மாறலாம் இன்றையதினம் ஆளும் கட்சியில் பெருவாரியாக இருப்பவர்கள் எல்லாம்—என்பதைப் பொறுத்தவரை இந்தச் சபையினுடைய ஒழுங்கு முறைக்கு அது உட்பட்டதாகத்தான் இருக்குமென்று கருதுகின்றேன். செஞ்சிக் கோட்டையில் ஏறியவர்கள் எல்லாம் தேசிங்கு ராஜாக்கள் அல்ல. காங்கிரஸ் கட்சியில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் ரீரமாக சுதந்திரம்

[Sri C. N. Annadurai]

[6th May 1957]

போராட்டத்திலே அவர்களே ஈடுபட்டவர்கள் என்று கருதிக்கொண்டு, அவர்கள் பிறரைப் பற்றி “இவர்களெல்லாம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு கால் வருடியவர்கள், வெள்ளையர் ஏகாதிபத்தியத்தின் தாசர்கள்” என்று பழைய வார்த்தையை எடுத்துச் சொல்லும் நேரத்தில் என்னுடைய முகம் சுருங்கவில்லை; ஆனால், அவர்களுடைய பகுதியில் உள்ள பலருடைய முகம் சுருங்குகிறது. (சிரிப்பு.)

இப்படிப் பழைய பரம்பரை பேசிக்கொண்டிருந்த ஜமீந்தார்கள், மிட்டாதார்கள், சிற்றரசர்களே தங்கள் பட்டம் பதவிகளை விட்டு வெளியேறும் இந்த நேரத்திலே, அரசியலில் மட்டும் இவர்கள் ஜமீந்தாரி முறையைக் கையாளுவார்களேயானால், இந்த ஜமீந்தாரி முறைக்கும் வெகு விரைவிலேயே இறுதிக் காலம் வரும் என்று நான் எச்சரிக்கின்றேன்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில், எங்களை எப்படிப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆளும் கட்சிக்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், எங்களை ஆயிரம் தூற்றுங்கள்; அதற்காக நாங்கள் அங்கலாய்த்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால், இப்படி ஒரு கூட்டம் இருக்கிற தென்று எடுத்துச் சொல்லி, மத்திய சர்க்காரிடத்திலே வாதாடி, போராடித் தாருங்கள்—நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு—நல்ல உரிமைகளை வாங்கித் தாருங்கள். அந்த முறையிலே தொழில் துறையில் நாம் பின்தங்கி இருக்கிறோம் என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு பல்வேறு கூட்டங்களிலே எடுத்து விளக்கியிருக்கிறோம். சென்னை சர்க்காருடைய ஆலோசனைக் குழுக்களும் பல தடவை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றன.

சட்ட மன்றத்திலே ஒரு காலத்தில் உறுப்பினராக இருந்து, பின்னர் அமைச்சராகவும் பணியாற்றியுள்ள திரு. ரோச் விக்டோரியா அவர்கள் தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு, இந்த விஷயத்திலே சொல்லும்போது இந்த வாசகங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் :

“The Madras Government is, however, helpless in the matter, for the Government of India in the Commerce and Industries Department are dictating the policy as to what should be done or what should not be done in the State of Madras. We are tied to the apron strings of the Central Government.”

ஆங்கிலத்திலே உள்ள அந்த கருத்தை கொச்சைத் தமிழில் சொல்ல வேண்டுமென்றால்—கனம் சபாநாயகர் நான் குறிப்பிடும் பதத்திற்காகச் சற்று மன்னிக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காருடைய பாவாடை நாடாவில் மாகாண சர்க்கார் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கிறது என்று கருத்து பட அவர் சொன்னார். அந்த நாடாளை சற்று அவிழ்த்துவிட நாங்கள் விரும்புகிறோம். வேறு ஒன்றுமில்லை. அப்படி அவிழ்த்துவிட்டால் பல வற்றாலும் ஆற்றல் படைத்த அமைச்சர்கள் அமைந்திருக்கும் இந்த அமைச்சர் அவை உண்மையிலேயே நல்ல காரியங்கள் ஆற்றும் என்ற நம்பிக்கையால் நாங்கள் சொல்லுகிறோமே தவிர, ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருந்து அவர்களை விரட்ட வேண்டும் என்பதால் அல்ல.

குறை சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதே எங்களுடைய நோக்கம் அல்ல. நம் ஜனநாயகத்தில் இருக்கின்ற ஒரு சிறு தத்துவத்தை மிகக் குறைந்த நேரத்தில் விளக்கப் பிரியப்படுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் தம்முடைய கருத்துரைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படாதது பற்றி உண்மையிலேயே வருத்தப்பட்டார். ஆனால், அதற்குக் காரணம் புதிதாக வந்திருக்கும் உறுப்பினர்கள் எங்கெங்கேயோ அலைந்துவிட்டுப் பிறகுதான் தங்களுடைய விஷயத்துக்கு வருவார்கள் என்பது மட்டுமல்ல உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு காலம் அனுபவம் பெற்றாலும், இப்பொழுது திருக்கும் முறைப்படி, எந்த அங்கத்தினரும் தம்முடைய கருத்துக்களை விரிவான முறையில் எடுத்துச் சொல்வதற்கு சட்ட மன்றத்திலே உண்மையிலேயே வாய்ப்பு இல்லை, வசதியும் இல்லை, என்று நான் கருதுகிறேன்.

6th May 1957]

[Sri C. N. Annadurai]

அதற்காக, ஜன நாயகத்தில், உண்மையிலேயே ஒரு சிறந்த சட்டத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும், நமக்குள்ளேயே ஒரு ஏற்பாட்டினைச் செய்துகொண்டால், சாலச் சிறப்புடையதாகும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஒவ்வொரு துறையிலும் விவாதங்கள் செய்கின்ற நேரத்தில் அந்தந்த துறைக்குப் பொறுப்பாளராக இருக்கும் அமைச்சர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களில் ஆளும் கட்சியிலிருந்தும், எதிர்க் கட்சிகளிலிருந்தும் பதின்மர், இருபதின்மர், பதினாறுபேர்கள், பன்னிரண்டுபேர்கள் கொண்ட சிறு சிறு ஆலோசனைக் குழுக்களை வைத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு துறையிலும், ஒவ்வொரு தலைப்பிலே வருகிற விஷயங்களை அந்த ஆலோசனை குழுவிலே உண்மையிலே நன்றாக விவாதிக்கலாம். அப்படி விவாதிக்கும் போது உண்மையிலேயே பேச்சுப் போட்டிபோல் அமையாமல் கொள்கையை விளக்குகின்ற அளவிலே இந்தச் சட்ட மன்றம் அமையும் என்று நான் கருதுகிறேன். இதற்கு ஆளும் கட்சியினர் ஏதாவது வழி செய்வார்களானால், —எனக்கு அல்ல—ஜனநாயகத்திற்கு உண்மையிலேயே சேவை செய்தவர்களாவார்கள்.

“வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது” என்பது அடுக்குச் சொல்லாக சொல்லப்படுவது என்று கருதிக்கொண்டு, அடுக்குச் சொல் எப்படி இருக்கக்கூடாதோ அந்த முறையில், “சூண்டா இருக்கிறது, அண்டா இல்லை; கோச் இருக்கிறது, மாச் இல்லை” என்று சொன்னது, அடுக்கு மொழி சரியாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதையும், அடுக்கு மொழி தவறான இடத்தில் கிடைத்துவிட்டால், எவ்வளவு அலங்கோலமாகின்றது என்பதையும் காட்டுகிறது.

“வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது” என்பதை அடுக்குச் சொல்லில் சொல்வதால் மட்டும் ஒரு சிறு கூட்டத்தார் நாட்டிலே அந்த மனப் பான்மையை ஏற்படுத்திவிட முடியாது. எவ்வளவு ஆற்றல் இருந்தாலும் அதற்குத் தேவையான புள்ளிவிவரங்கள் உண்மையிலேயே நமக்கு அடிக் கடி கிடைத்துக்கொண்டு வருகின்றன. அப்படிக்கிடைத்துக்கொண்டு வருகின்ற சில புள்ளி விவரங்களில் ஒரே வகை ஆலைத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுடைய குடும்பங்கள் இரண்டை எடுத்து—ஒன்று வடநாட்டில் மற்றொன்று தென்னாட்டில்—ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், வடநாட்டில் உள்ளவருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 273-ம் தென்னாட்டில் உள்ளவருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 93-ம் வருமானம் கிடைக்கிறது என்று சர்க்காருடைய புள்ளிவிவரக் கணக்கு நமக்கு அறிவிக்கிறது.

அதைப்போல, விவசாயத் துறையிலும் சரி, அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியத்தைக் கவனித்தாலும் சரி, வேலை நாட்களைக் கவனித்தாலும் சரி, வடக்கில் இருப்பவர்களுக்கும் தெற்கில் இருப்பவர்களுக்கும் உள்ள தாரதமியத்தை அடிக்கடி சர்க்காருடைய புள்ளி விவரங்கள் நமக்கு தென்னத் தெரிய எடுத்துக் காட்டுகிறது. இவையனைப் போக்குவதற்கு எங்களைக் கருவிகளாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வார்களானால் உண்மையிலேயே நாங்கள் மெத்த மகிழ்ச்சி அடைவோம்.

பட்டாளத்தில் “Sappers and Miners” பிரிவினர்கள் கள்ளிக் காளான் களை அகற்றி பாதைகளை சரி செய்துவைத்தால், பட்டாளத்தார் டாங்குகளை ஓட்டிக்கொண்டு வருவதைப் போல, எங்கையுமே நம்முடைய ஆளும் கட்சியினர் “Sappers and Miners” ஐப்போல் பயன்படுத்திக்கொண்டால், கள்ளிக் காளான்களை அகற்றும் காரியங்களில் எங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டால், எங்கள் கரத்தில், கருத்தில் அல்ல, அழுக்கேறினாலும் அதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படாமல், அவர்களுக்குப் பாதைகளைச் சரிப்படுத்தி வைப்போம். மத்திய சர்க்காரிலே இருக்கும் அதிகாரங்களை மாாகாண சர்க்காருக்கு மாற்றுவதற்கு அவர்கள் எங்களை மெத்தப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே முறையில், நான் சர்க்கார் செய்யும் எந்தக் காரியத்தையும் அல்லது அவர்கள் செய்கிறதென்ற எந்தக் காரியத்தையும் குறைத்து மதிப்பிடுபவர்கள் அல்ல. உண்மையிலேயே சில பல நாட்களாக நம்முடைய

[Sri C. N. Annadurai]

[6th May 1957]

மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டுமென்பதற்காகப் போலீஸ் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் தீவிர நடவடிக்கைகளைப் பத்திரிகையில் பார்க்கும் நேரத்தில், இவ்வளவு தீவிரமாக மதுவிலக்கை அமுல் நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க இந்தச் சர்க்கார் முன்வந்திருக்கிறதே நான் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி பாராட்டுகிற நேரத்தில் ஒன்றைச் சொன்னால், மறுபடியும் குறை சொல்கிறேன் என்று ஆளும் கட்சியார் வருத்தப்படக்கூடாது. இவ்வளவு குற்றங்கள் இருந்தும் முன்னாலேயே தீர்க்க முற்படாதது ஏன்? என்று கேட்பதற்கு என் பேதை நெஞ்சம் தூண்டுகிறது. ஆகவே, மதுவிலக்கைச் சரிவர அமுல் நடத்த எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அதைப் போலவே, சமுதாய நலத் திட்டத்தை நம்முடைய மாகாண முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய சொந்தப் பொறுப்பில் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். தமிழகத்தில் பல் வேறு அரசியல் கட்சிகளுக்கு கருத்து வேற்றுமைகள் இருந்தாலும், நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்ற . . . செய்கிறார்கள் என்று அல்ல . . . செய்யவேண்டுமென்ற அக்கறை கொண்டவர்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகையால், அவரிடத்தில் இந்த இலாகா ஒப்படைக்கப் பட்டிருப்பதைப் பற்றி நான் உண்மையிலேயே மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த இலாகா அவர்களிடத்திலே ஒப்படைக்கப்பட்ட பிறகு தான் நான் சமுதாய நலத் திட்டத்தைப் பற்றி இருக்கின்ற பல்வேறு வகையான கருத்துரைகளைச் சேகரித்துப் பார்த்தேன். அப்படிப் பார்த்து, அவர்களுடைய கவனத்திற்கு உதவ வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் எங்களுடைய கருத்துரைகளைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தாலும், இந்த சமுதாய நலத் திட்டத்தைப்பற்றி, அதற்கு என்று இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிற அமெரிக்க நிபுணர்களில் டெப்டி டைரக்டராக இங்கே பணியாற்றுகிற பெர்னாடு அவர்கள் “Community Development” என்பதை எவ்வளவு எச்சரிக்கையோடு எடுத்துச் சொல்லுகிறார் என்பதை இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

Buildings can be seen but does this mean that the people themselves are aware of the opportunities for raising their standards of living? Model villages may be instituted but does this mean that a process is under way in which the inhabitants of that village are working to improve even that model villages? Are there more people who can read and write? Are there fewer cases of malarai or dysentery? Has infant mortality been reduced? How much has the villager himself done to produce these results?

இவைகளைப் பார்த்துத்தான் சமுதாய நலத் திட்டத்தைக் கணக்கு எடுக்க வேண்டுமென்று டெப்டி டைரக்டர் சொல்லியிருக்கிறதே தவிர, சமுதாய நலத் திட்டத்தின் மூலம் எத்தனை பொலிசு காவல்கள் வாங்கப் பட்டன, விதைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி அல்ல. அதே நேரத்தில் இது வரையில் இந்தக் காரியம் சரியாக நடந்திருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி டெப்டி டைரக்டர் கூறிய உரையின் பேரிலேயே மதிப்பிட்டுப் பார்க்க விரும்புகிறேன்.

சமுதாய நலத் திட்டம் இது வரையில் நடந்திருப்பதைப் பரிசீலிப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட கமிட்டியில் கமிட்டித் தலைவராக இருந்து பணியாற்றிய டாக்டர் பி. கே. ஆர். ராவ் இந்தக் கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார்.

“ குடிசைத் தொழில் அவ்வளவு பரவலாகவும் இல்லை. வெற்றி கரமாக இருக்கிறதென்றும் சொல்ல முடியாது. முதியோர் கல்வி, சுகாதாரம் ஆகிய அம்சங்களில் அவ்வளவாக வெற்றி காணப்படவில்லை. பொது மன்றங்களுக்குச் செல்வது, வாலிபர் கிளப்புகள், பெண்கள்

8th May 1957]

[Sri C. N. Annadurai]

ஸ்தாபனங்கள் இவைகளில் மக்கள் அவ்வளவாக ஈடுபாடு கொள்ளவில்லை. இருப்பதிலேயே மிகக் குறைவான வெற்றி காட்டும் அம்சம் இது தான். கடன் வாங்கும் வசதிக்குத் தவிர கூட்டுறவு ஸ்தாபன முறைகளிலும் மக்கள் அவ்வளவாக உற்சாகம் காட்டவில்லை. இந்த அம்சத்தில் தோல்வி தான் ஏற்பட்டுள்ளது. சுய முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை கிராமங்களுக்கு ஏற்படுத்தும் முயற்சி, அவ்வளவாக வெற்றி பெறவில்லை. கிராமப் பஞ்சாயத்துகள் விஷயத்திலும் இதே நிலைமைதான் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துகளின் நோக்கங்களையும் இன்னும் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. திட்டமிட்டு கிராம அபிவிருத்தி வேலைகள் மேற்கொள்ளும் முன் முயற்சியும் காணப்படவில்லை”.

மற்றொன்றும் சபாநாயகர் அனுமதியின் பேரில் சட்ட மன்றத்தின் கவனத்திற்கு எனக்கு இருக்கிற முழு ஆற்றலைக்கொண்டும் படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அதிகாரிகளே கூட இந்தத் திட்டங்களின் தத்துவத்தைத்தெரிந்து கொள்ளாதவர்களாக உள்ளனர். கிராம சேவர்கள் (சம்பளம் கொடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்போர்) கிராமங்களுக்குப் போவதேயில்லை. அப்படியே போனாலும் தங்களுக்கு நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவர்களிடம் மட்டும் சென்று விட்டு வந்து விடுகிறார்கள். இவர்கள் அதிகாரிகள் போல் நடந்து கொள்கிறார்கள்”.

இது இதுவரையில் நடைபெற்ற சமுதாய நலத் திட்டத்தைப்பற்றி எடுக்கப் பட்ட கணக்கீட்டின் மதிப்பீடு ஆகும். இதேமுறையில் இந்த சமுதாய நலத் திட்டங்கள் இனியும் சென்றுகொண்டிருக்காது என்பதற்கு ஒரு ஒரு உறுதி நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த நிர்வாகப் பொறுப்பை தாமே ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதுதான். ஆனால் டெபுடி டைரெக்டர் சொல்லியிருக்கக்கூடிய குறைகளை எல்லாம் களைவதற்கு முன்வராவிட்டால் அந்தத் துறையில் நாம் செலவழிக்கின்ற கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் அத்தனையும் பாழ்பட்டு விடும் என்று நான் எச்சரிக்கிறேன்.

சமுதாய நலத் திட்டங்கள் அமெரிக்காவின் துணைகொண்டு இப்போது நாற்பத்தைந்து நாடுகளில் நடந்து கொண்டே வருகின்றன. இந்த நாற்பத்தைந்து நாடுகளில் நடந்து வருகின்ற சமுதாய நலத் திட்டத்தில் எவ்வளவு வெற்றி கிடைத்திருக்கிறதோ அதற்குச் சமமான வெற்றி நம் நாட்டிலும் கிடைத்திருக்கிறதா என்று யார்க்கவேண்டுமே தவிர “எத்தனை கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன” என்றோ, அல்லது அம்மையார் கூறியபடி எங்களை எல்லாம் “எங்களுடைய கிராமங்களுக்கு வந்து பாருங்கள்” என்று அழைப்பதாலோ மட்டும் பயன் இல்லை. இந்தவகையில் இந்தத் திட்டங்களின் மதிப்பீடு அமையவேண்டும்.

உணவுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட, திட்டக் கமிஷனின் தலைவர் ஸ்ரீ வி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் தெளிவாக சொல்லி இருக்கிறார்கள், “மாகாண சர்க்கார் தாம் போட்ட திட்டங்களில் இருந்து தவறி இருக்கிறார்கள்” என்று. ஆகவே “இதுவரையிலும் போட்ட திட்டங்களும் சரியாக நிறைவேற்றப்படவில்லை, எங்கள் கொள்கைகளையும் விளக்க மாட்டோம்” என்று சொல்வது “நாங்கள் எண்ணிக்கையில் பெருத்தவர்கள். நீங்கள் குறைந்தவர்கள். அடங்கிக் கிடவுங்கள்” என்பதாக இருக்கிறது” அவர்களுக்கு நான் சொல்வது என்னவென்றால் பேரழிவு என்ற ஒன்றுக்குப் பிறகு மக்களுடைய பேரெழுச்சி என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அது நல்ல தீர்ப்பு அளிக்கும். அந்தத் தீர்ப்பு காலம் கடந்து கிடைத்தாலும் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும். அப்படிச் சொல்கின்ற போது “பேசுகின்ற உரிமை உங்களுக்குத் தந்ததாலே இப்படி எல்லாம் பேசுகின்றீர்கள்” என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்போது என் மனக் கண் முன் ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி தோன்றுகிறார். பிரிட்டிஷாரின் ஆட்சி நடந்த காலத்தில் தன்னந்தனியாக நின்று போராடிய நேரத்திலே இதே கோட்டையில் இருந்துதான் “உங்களுக்குப் பேச்சு சுதந்தரம் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படியிப் பேசினீர்கள்” என்று அவர்கள்

[Sri C. N. Annadurai]

[6th May 1957]

சொன்னார்கள். அதே கோட்டை இன்று ஆளும் கட்சியாக இருக்கின்ற காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வந்திருக்கிறது. “பேச்சு சுதந்திரம் கொடுத்தோம். நீங்கள் எங்கள் சுதந்திரத்தைப் பறித்து விட்டீர்கள்” என்று அன்றைக்குச் சொன்ன பிரிட்டிஷ்காரர்கள் தேம்ஸ் கரையில் நிற்கிறார்கள். இங்கு கூவம் நதிக் கரையில் நின்று கொண்டு அதே பழைய தத்துவத்தில் நீங்கள் உழன்று கொண்டிருக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar will now speak.

I find there is too much noise in the gallery. I request the visitors in the gallery either to disperse quietly without causing disturbance to Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar or wait till he finishes his speech.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமகனாரின் உரையைப் படித்துப் பார்த்ததில் இருந்து அதில் ஆட்சேபணைக்குரிய பல விஷயங்கள் இருப்பதை எடுத்துக்காட்ட முற்படுகிறேன். அந்த உரை மிகவும் வியப்பைக் கொடுக்கிறது. ஏனெனில் இதில் இப்போது உள்ள சில சமசாரங்களுக்கு விரோதமாகவும், சில காரியங்களுக்கு புறம்பானதாகவும் இருக்கிறதென்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக இப்போது நாட்டின் தேர்தலானது நல்ல முறையில் நடந்து இருக்கிறது என்று கவர்னர் தம் உரையில் வெளியிட்டிருக்கிறார். உண்மையாக நம்முடைய தோழர்கள் எல்லாம் சொல்லியபடி அதிகாரிகளைப் பொறுத்த மட்டில் தேர்தலை நன்றாக நடத்துவதற்கு முயன்றார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் பற்றி யாதொரு குற்றமும் சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் அமைச்சர்கள் தங்களுடைய நிர்வாக அதிகாரத்தையும், பதவிப் பெருமையையும் வைத்துக்கொண்டு அநேக பகுதிகளில் அநேகவிதமான பிரச்சங்களை அதிகார பூர்வமாகச் செய்து வந்தார்கள். அதன் காரணமாக எவ்வளவோ கெடுதல்கள் எதிர்க்கட்சிகாரர்களுக்கு ஏற்பட்டது என்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இது சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போனபோதிலும் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேனாடுகளைப் போல அமைச்சர்கள் ராஜினாமாச் செய்துவிட்டு தேர்தலை நடத்தியிருக்க வேண்டும் என்று சிலர் சொன்னார்கள். மேனாடுகளில் ராஜினாமாச் செய்துவிட்டு தேர்தலை நடத்தும் வழக்கம் இல்லை என்றும் சிலர் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஆனால் உண்மையில் ஜனநாயகப் பண்பாட்டை ஓட்டி மேனாடுகளில் நடக்கும் தேர்தலுக்கும், நம் நாட்டில் நடந்திருக்கும் தேர்தலுக்கும் அநேக வித்தியாசங்கள் உண்டு. நானும் அநேக நகரங்களைப் பார்த்து இருக்கிறேன். உண்மையாகவே லண்டனில் ஒரு உப தேர்தல் நடந்த காலத்தில் அங்கு தான் இருந்தேன். அப்போது பிரதம மந்திரியாக இருந்த பிரிட்டிஷ் பிரதமர் ஸ்ரீ அட்லி தம் மனைவியார்தன் சொந்த கார் ஓட்டி, லீடு லீடாகச் சென்று வோட்டுக் கேட்டதை அறிவேன். மிக ஒழுங்காகத் தேர்தல் நடந்தது. ஆனால் இங்கே தேர்தல் காலத்தில் தான் அமைச்சர்கள் அதிகாரத்தை ராஜினாமாச் செய்யாவிட்டாலும், சும்மா இராமல் பல கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும் செய்யப் போவதாக அறிவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுதுதான் அஸ்திவாரக்கல் நாட்டினார்கள். பத்துப் பதின்ந்து வருஷங்களுக்கு முன் செய்யப்படவேண்டிய வேலைகளை லாம் ஒரேமாதத்தில் முடித்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது தான் புதிய புதிய ரோட்கள் போட்டார்கள். மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தார்கள். முக்கியமாகக் கிராமப் பகுதிகளில் மின்சார வசதிகள் செய்து கொடுக்கப் பட்டது. சமுதாய நலத் திட்ட வேலைகளையும் தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்ட வேலைகளையும், அப்பொழுதுதான் ஆரம்பித்தார்கள். அதில் முக்கியமாக என் தொகுதியிலே சில இடங்களில் ரயில் போடுவதற்குக் கூட ஏற்பாடுகள்

6th May 1957] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

செய்தார்கள். அதற்காகவே ரயில்வே அதிகாரிக்கு வீடு ஒன்று வாடகைக்கு அமர்த்தப்பட்டது. உத்திரமேரூர், திருவண்ணாமலை, சேலம் முதலிய இடங்களில் ரயில் போக்குவரத்தை முடிக்க ஆராய்ச்சி நடத்தினார்கள். இம்மாதிரியான ஆராய்ச்சியில் அதற்கு முன் அரசாங்கம் நடத்தியது கிடையாது. ஆனால் இவைகளையெல்லாம் பார்த்து பொதுமக்கள் எமாந்து போகவில்லை. யாருக்கு வாக்கு அளிக்கவேண்டுமோ அவர்களுக்குத்தான் தங்கள் வாக்குரிமையை அளித்திருக்கிறார்கள். காஞ்சிபுரம் தாலுகாவில் பொதுமக்கள் தேர்தல் காலத்தில் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உணவு நிலைமையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, அவ்வளவு மோசமாக இல்லை என்றாலும் விலை வாசிகள் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் பத்து லட்சம் டன் உணவு தான்யம் நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் நெல் விலை திடீரென்று ஏறிய காரணம் என்ன? இந்த நாட்டிலிருந்து கொழும்புவுக்கும் வட நாட்டிற்கும் அரிசி அனுப்பப்படுகிறது. என் இப்படிச் செய்யவேண்டும். சென்னை மாகாணத்திற்குத் தேவையானதை வைத்துக்கொண்டு, மிச்சம் இருந்தால் ஏற்றுமதி செய்யவேண்டும். புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தாவது நமக்குத் தேவைப்பட்டது போக மிகுதியாக உள்ளதை ஏற்றுமதி செய்யவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளின் நிலைமையும் இப்பொழுது அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு இன்னும் பலவித கஷ்டங்கள் இருந்தகொண்டதான் இருக்கின்றன. வேண்டிய நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டியது விவசாயக் கருவிகள், உரம், விதைகள், முக்கியமாக பூச்சி மருந்துகள் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நேரத்தில் கொடுக்காமல் காலம் கடத்தி வருகின்றன. லஞ்ச ஊழல்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இதனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சினறு மான்யத்தையும் சரிவர அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. இவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் திருத்தி விவசாயிகளுக்கு செய்யவேண்டிய நன்மையை காலாகாலத்தில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை இலாக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் பால் பண்ணை ஆங்காங்கே ஏற்படுத்தி பாலை விநியோகிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக சென்னைக்குகில் சர்க்கார் தரப்பில் ஒரு பெரிய பால் பண்ணையை ஆரம்பித்து வைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்தமாதிரி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பால் பண்ணைகளை விருத்தி செய்வதற்கான வேலைகள் செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் யாராவது ஆரம்பித்தால் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை அரசாங்கம் கொடுத்துதவவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ வினோபாஜி அவர்கள் பூமிதான இயக்கத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இதைப் பற்றி கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் நான் ஒன்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த இயக்கத்தில் மத்தியஸ்தர்கள் சேர்க்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறு நிலச் சுவான்தார்களுக்கு எவ்வளவு நன்மைகள் செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு நன்மையையும் செய்யவேண்டும். கூட்டுறவு மூலமாக நிலங்களை பயிரிடுவதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் நாட்டில் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் கவர்ன்மென்ட் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. உணவுப் பொருள் உற்பத்தி செய்வதற்கும், விவசாயிகள் உழுது பயிரிடுவதற்கு வாய்க்குள்ள நிலங்களும் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களைச் சாகுபடி செய்வதற்கு அவர்களுக்கு விநியோகித்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அதற்கான விவசாயக் கருவிகளையும், உரம், விதை முதலியவைகளையும் கொடுத்துதவுமாறு

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [6th May 1957]

அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ ஜவஹர் லால் நேரு ceiling on income (வருமான வரம்பு) கூடாது என்று சமீபத்திலே பேசியிருக்கிறார் என்பதை நாம் பத்திரிகையில் படித்தோம். அதேமாதிரியாக நிலங்களைப் பொருத்தவரையில் அவ்வாறு அபிப்பிராயப் படலாம். இப்பொழுது விதிக்கப்படும் அக்கிரிக்கல்சர் இன்கம்டாக்ஸ் போடவேண்டாமென்று நான் யோசனை கூற விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் புறம்போக்கு நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக விநியோகிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கவர்னர் அவர்களது உரையிலும் அதற்காக அரசாங்கம் போதுமான திட்டம் வகுத்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முப்பது கோடி ரூபாய் அரசாங்கம் செலவிடப் போவதாக கூறப்படுகிறது. அதைப்பற்றி ஓர் இரண்டு விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் எந்தெந்த இன்க்ஸ்களுக்கு எப்படி எப்படி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதனால் பொதுமக்களுக்கு எந்த விதத்தில் நன்மை ஏற்படும் என்பதைப்பற்றி கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது கூறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்தை பூராவும் செலவு செய்யாமல், கடைசியில் கொஞ்ச ரூபாயை செலவு செய்துவிட்டு பணத்தை மிச்சம்படுத்திவிடுகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் எந்தெந்த திட்டத்திற்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டதோ அது பூராவும் அந்த திட்டத்திற்கே செலவு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தேசிய அபிவிருத்தி திட்டம், சமுதாய நல திட்டம் முதலியவைகள் கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் கண்காணிப்பில் இருப்பதில் அவைகள் மிகவும் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்று நம்புகிறேன். மத்திய சர்க்காரின் உத்தரவு பிரகாரம் இந்தத் திட்டங்களை தொடர்ச்சியாக பிரதேசங்களுக்கு மாத்திரம் எடுத்துக்கொள்ளாமல் மின்னும் பிற்போக்கான பிரதேசங்களை முன்னால் எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மின்சார வசதி 1,200 கிராமங்களுக்கு கொடுத்திருப்பதாக கவர்னர் அவர்களது உரையில் குறித்திருப்பது குறித்து மகிழ்ச்சி. இப்பொழுது மின்சாரத்தை உபயோகிப்பவர்களுக்கு மினிமம் சர்சார்ஜ் 500 ரூபாய் விதிக்கப்படுகிறது. இதைப் போடக்கூடாது என்று நான் முன்பிருந்த சட்டசபையில் பேசியிருக்கிறேன். ஆனால் அதைப்பற்றி நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது கிராமாந்திரங்களில் 25 சதம், 50 சதம் என்று மின்சார வெட்டு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் மின்சாரத்தை அதிகமாக உபயோகப்படுத்த முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் பத்து குதிரை வேகம் உள்ள மோட்டாரை உபயோகப்படுத்தினால் 500 ரூபாய் கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு அதிக கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த மினிமம் சர்சார்ஜை குறைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விஷயத்தில் புதிதாக நிறுவப்படும் ராஜ்ய மின்சார போர்டு என்ன செய்யப்போகிறது என்று நாங்கள் பார்க்கப்போகிறோம்.

மேலும், தென்னாட்டின் தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவதற்காக நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரிச் சுரங்கத் திட்டத்தை நிறைவேற்றப் போவதுபற்றி கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் 1960-ல் பூர்த்தியாகும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது 1962-ம் ஆண்டிலாவது பூர்த்தியாகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தத் திட்டம் சம்பந்தமாக, எந்த எந்தப் பகுதிகளில் எந்த எந்தத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்பதுபற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விஸ்தாரமாகக் கூறுவார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். பிலாய், ஸூர்க்கி முதலிய இடங்களிலிருந்து இங்கே தாதுப் பொருள்களை (ரா மெட ரியல்ஸ்) வரவழைத்து இங்கே தொழிற்சாலைகளை நடத்தாமல், இங்கேயே,

6th May 1957] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

மூலத் தொழிற்சாலையையும் நடத்தினால் நமக்கு ரயில் செலவு குறைந்து நமக்கு இரும்புச் சாமான்கள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சேலத்தில் அத்தகைய ஒரு பெரிய தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தும் திட்டம் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் மற்ற இடங்களிலும் பெரிய தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதற்குத் திட்டம் போட வேண்டும். ஆகவே வட நாட்டிலிருந்து தாதுப் பொருள்கள் வரவழைக்கப் பெறும், நெய்வேலித் திட்டமும் மற்றத் திட்டங்களும் எப்படி நிறைவேற்றப்படும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விஸ்தாரமாகக் கூறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் பிரச்சினைப்பற்றிக்கூற விரும்புகிறேன். அம்பர் சர்க்காவுக்காக சுமார் ரூ. 62 கோடி செலவழிக்கப்படும் என்று திட்டக்கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலிருந்து தெரிகிறது. ஆனால் மில் துணிகள் கட்டுப்படுத்தப்படாததால் புதிய கதிர்களை வரவழைக்க முடியவில்லை. மில் முதலாளிகள் தங்கள் பணத்திலேயே கொஞ்சம் கதிர்களை வரவழைத்து நூல் உற்பத்தி செய்யும்படி அனுமதி கொடுத்தால் நமக்கு வேண்டிய சுமார் பன்னிரண்டு கோடி கெஜங்கள் நூல் தயாரிக்கமுடியும்; நாம் இப்போது அம்பர் சர்க்காரில் எவ்வளவு பெறுகிறோமா அவ்வளவு தயாரிக்க முடியும். மேலும் வெளிநாடுகளுக்கு ஒரு கோடி கெஜத்திற்குமேல் ஏற்றுமதி செய்யமுடியும். முப்பது லட்சம் கெஜங்கள் வரையில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் கொடுக்கமுடியும். மேலும் இப்போது கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சொசைட்டிக்கும் மட்டும் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. இதன் காரணமாக பல கைத்தறி நெசவாளர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே எல்லாத் தறியாளர்களுக்கும் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேலை அதிகம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், மந்திரிசபை விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்றும் சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அது உண்மை. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த திறன் படைத்தவர்கள். அவர்களுக்கு எவ்வளவு இலாகாக்கள் கொடுக்கப்பட்டாலும் திறமையாகச் செயலாற்றுவார்கள். இருந்தாலும் இப்போதுள்ளபடி இலாகாக்களை மந்திரிகளிடையே விளையாடுகப்பட்டுந்தால், எல்லா இலாகாக்களும் பாரபட்சமின்றி கவனிக்கப்படமாட்டாது என்று நினைக்கிறேன். ஆளும் கட்சியில் திறமையுள்ளவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். இப்போது எல்லா அமைச்சர்களுக்கும் ரொம்ப வேலை இருப்பதால் மந்திரிசபை விஸ்தரிக்கப்படலாம். ஆனால் இந்த விஷயத்தை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள். நான் இதைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டாம். மேலும் சுற்றுபிரயாணங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி முதல் அமைச்சர் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ராஜ்ய என். ஜி. ஒ.க்கள் சம்பள விதிதங்களுக்கும் மத்திய அரசாங்க என். ஜி. ஒ.க்கள் சம்பள விதிதங்களுக்கும் அதிக வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன, மேலும் பஞ்சப்படியிலும் (டியர்ன்ஸ் அலவன்ஸ்) அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் விதித்தின்படி ராஜ்ய சர்க்கார் என். ஜி. ஒ.-க்களுக்கு பஞ்சப்படி கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் கூடிய சீக்கிரம் ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மேலும், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றியும் பலர் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு இப்போது கொடுத்துவரும் ஊதியம் போதாது என்றும், அவர்கள் முழுநேர உத்தியோகஸ்தர்களாக நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அல்லது அப்படிச் செய்யாவிட்டால் வேறு விதத்திலாவது அவர்களுக்கு ஏதாவது சலுகைகள் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்றும் பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய வேலைகள் முன்பு இருந்ததை விட இப்போது பன்மடங்கு அதிகமாகிவிட்டன. முக்கியமாக அவர்களைத் திருப்திப்படுத்த வேண்டும். அவர்களைத் திருப்திப்படுத்தாவிட்டால் ஒன்றும் நடக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதற்கு நிதி வசதி இல்லை என்ற காரணத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடும். அடிக்கடி நான் ஒரு யோசனை கூறுவதுண்டு. அது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குத்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [6th May 1957]

தெரியும். அதாவது, சர்க்காரின் செலவைச் சுருக்குவதற்கு ஒரு “ரிட்ரூசு மென்ட் கமிட்டி” யை நியமித்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். இப்போது நமது ராஜ்யம் சுருங்கிய பிறகும், முன்பு இருந்த எண்ணிக்கையில் தான் அதிகாரிகள் எண்ணிக்கை இப்போதும் இருக்கிறது. ஆந்திரா பிரிந்த பிறகும், அதற்கு பிறகு கன்னட ஜில்லாக்களும், மலையாள ஜில்லாக்களும் பிரிந்த பிறகும் கூட அதே அளவு அதிகாரிகள் இருந்துவருகிறார்கள். இவ்வளவு உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கவேண்டுமா என்று பரிசீலனை செய்து உத்தியோகஸ்தர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள், நாம் எல்லோரும் மக்களுடன் தொடர்புகொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது உண்மை. அதிகாரிகளும் மக்களுடன் தொடர்புகொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களுடன் தொடர்புகொண்டு, மக்கள் சொல்லும் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அதிகாரிகளும் அங்கத்தினர்களும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நேரம் அதிகமாகிவிட்டதால் நான் இதற்குமேல் பேச விரும்பவில்லை. இரண்டொரு வார்த்தைகள் மட்டும் சொல்லி முடிக்கிறேன்.

ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களைப்பற்றி நான் இதுவரை ஒன்றும் பேசவேயில்லை. விரைவில் ஸ்தலஸ்தாபனங்களின் தேர்தல்கள் வரப்போகின்றன. எவ்வளவு ஜில்லா போர்டுகளை வைத்துக்கொள்வது, ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களை எப்படி நடத்துவது என்பது பற்றியெல்லாம் சமீபத்தில் ஒரு வெள்ளை அறிக்கையை அரசாங்கத்தார் வெளியிட்டார்கள். வெள்ளை அறிக்கையில் கூறியுள்ள யோசனைகளை எப்போது அமல் நடத்தப்போகிறார்கள் என்பதுபற்றியும் கவர்னர் உரையில் சொல்லப்படவில்லை. அது விஷயமாகவும் சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், ஜில்லாக்களின் பிரிவினைப்பற்றி போர்டு மெம்பர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு பெரிய ரிப்போர்ட் கொடுத்தார்கள். இப்போது கலெக்டர்களுக்கும் மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் வேலைகள் அதிகமாகி இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் வேலைகள் அதிகமாகிவிட்டன என்ற புகார்கள் இருக்கின்றன. ஜில்லாக்கள் புனரமைப்புபற்றிய விஷயத்தில் அரசாங்கம் சீக்கிரம் முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The Leader of the House will reply on behalf of the Government at 11 a.m. to-morrow. After his speech, I shall put the various amendments except those that are withdrawn and the motion to the vote of the House.

The House will now adjourn to meet again at 11 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.